

Budapest,
2000. december 8.,
péntek

120. szám

Ára: 275,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
203/2000. (XII. 8.) Korm. r.	A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet módosításáról	7494
36/2000. (XII. 8.) EüM r.	A fertőző betegségek jelentésének rendjéről szóló 63/1997. (XII. 21.) NM rendelet módosításáról	7509
37/2000. (XII. 8.) EüM r.	A fontos és bizalmas munkakörökről, valamint a biztonsági ellenőrzés szintjéről	7517
41/2000. (XII. 8.) GM r.	Egyes miniszteri rendeletek módosításáról	7518
94/2000. (XII. 8.) OGY h.	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 39/1998. (VI. 29.) OGY határozat módosításáról	7522
95/2000. (XII. 8.) OGY h.	Pallag László mentelmi ügyében	7522
45/2000. (XII. 8.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	7522
1103/2000. (XII. 8.) Korm. h.	A 2000. évi várható áralakulásról és az árintézkedésekről szóló 1113/1999. (XI. 19.) Korm. határozat módosításáról	7527
1104/2000. (XII. 8.) Korm. h.	A „Közép-Európa Szent István korában” című kiállítás műtárgyainak bemutatásához kapcsolódó kormányzati kezességvállalásról szóló 1060/2000. (VII. 11.) Korm. határozat módosításáról	7527
1105/2000. (XII. 8.) Korm. h.	A hallgatói hitelrendszer elveiről és a bevezetés érdekében elvégzendő feladatokról	7527
1106/2000. (XII. 8.) Korm. h.	Az Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Részvénytársaság Szervezeti és Működési Szabályzatának jóváhagyásáról szóló 1125/1999. (XII. 13.) Korm. határozat módosításáról	7528
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatalának közleménye	7529
	A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség közleménye	7530
	Helyesbítés	7530
	Tárgymutató a 2000. november hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról és közleményekről	

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 203/2000. (XII. 8.) Korm. rendelete

a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet módosításáról

A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény 212. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 11. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A vámbiztosítékként elfogadható bankgarancia meghatározott összegre szól és meghatározott határnapig érvényes. A tevékenységi engedélyhez nyújtott bankgarancia elfogadásáról a vámhatóság a garanciát nyújtó hitelintézetet határozata egy példányával vagy külön levélben tájékoztatja.”

2. §

(1) A Vhr. 11. §-a (8) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Vámbiztosítékként azt az eredeti bankgaranciát kell elfogadni, amely tartalmazza:)

„*e*) a bankgarancia kezdő és végső időpontját, a garancia lejártát, mely a végső időpontot követő harminc — vámszabadterület, vámraktár esetében hatvan — nap. A garanciát vállaló hitelintézet a lejáraton belül benyújtott és a bankgarancia kezdő és végső időpontja között keletkezett fizetési kötelezettségről szóló igénybejelentéseket fogadja el;”

(2) A Vhr. 11. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (9)—(10) bekezdések számozása (10)—(11) bekezdésre változik:

„(9) A garanciavállaló hitelintézet jogosult a garancia összegének módosítására és/vagy a lejárat meghosszabbítására. Ilyen esetben a garanciavállalás folyamatossága érdekében, a módosításnak tartalmaznia kell a garanciavállaló hitelintézet kötelezettség vállalását arra, hogy az előző

garancia érvényességi ideje alatt keletkező vámteher fizetési kötelezettségekről szóló igénybejelentéseket harminc, vámszabadterület és vámraktár esetén hatvan napon belül elfogadja.”

(3) A Vhr. 11. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A bankgarancia mintáját a PM rendelet melléklete tartalmazza.”

3. §

(1) A Vhr. 12. §-ának (3) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A kezességi nyilatkozat mintáját a PM rendelet melléklete tartalmazza.”

(2) A Vhr. 12. §-a (5) bekezdésének *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A tv. 8. §-ának (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, egyedi vámbiztosíték esetén a kezességi nyilatkozatnak tartalmaznia kell:]

„*f*) az árut/vámárut terhelő vámteher és a felszámítható kamat megfizetésének az áru/vámáru tulajdonosa, fuvarozója (szállítója) részéről való bármilyen okból — ideértve a tv. 125. §-a (2) bekezdésének *c*)—*e*) pontjaiban meghatározott eseteket is — történő elmaradása esetére vonatkozó kezességvállalást;”

(3) A Vhr. 12. §-a (6) bekezdésének *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A tv. 8. §-ának (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, tevékenységi engedély esetén a kezességi nyilatkozatnak tartalmaznia kell:]

„*f*) az árut/vámárut terhelő vámteher és a felszámítható kamat megfizetésének a tevékenységi engedéllyel rendelkező részéről való bármilyen okból — ideértve a tv. 125. §-a (2) bekezdésének *c*)—*e*) pontjaiban meghatározott eseteket is — történő elmaradása esetére vonatkozó kezességvállalást;”

4. §

A Vhr. 13. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tv. 8. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja alkalmazásában a raktározott áru kitárolását követő árutovábbítás során a vámbiztosíték mértékét a vámviisszatérítést végző vámhivatal és/vagy az Agrárintervenciók Központ igazolása alapján kell figyelembe venni.”

5. §

(1) A Vhr. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tv. 8. §-a (4) bekezdésének *a*)—*b*) pontjaiban meghatározott vámeljáráshoz nyújtott vámbiztosíték

nem lehet kevesebb az adott vám eljárás alatt álló áruk/vámárúk tényleges vámterhének 8%-ánál, de legalább 1000 forintnál.”

(2) A Vhr. 15. §-ának (3) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A keret-nyilvántartási könyv vezetésére vonatkozó részletes szabályokat a PM rendelet tartalmazza.”

(3) A Vhr. 15. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Árunak/vámárúnak azonos gazdálkodó által üzemeltetett vámraktárak közötti — árutovábbítási vám eljárás nélkül történő — szállítása esetén a címzett vámraktárban történő nyilvántartásba vételig vámbiztosítékként a feladó vámraktár tevékenységi garanciája szolgál.”

(4) A Vhr. 15. §-a a következő (10)—(11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A tv. 8. §-a (4) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott tevékenységi biztosítékot kell nyújtani — ha e törvény eltérően nem rendelkezik — a tv. 53. §-ának (7) bekezdésében meghatározott egyszerűsített vám eljárás keretében engedélyezett összevont árunyilatkozat adás esetében is.

(11) A tv. 8. §-a (4) bekezdésének *e*) pontjában meghatározott vámbiztosítékot az e rendelet 142. §-ának (2) bekezdésében meghatározott, normál vám eljárásban történő összevont árunyilatkozat adás tevékenységi engedélyhez kell nyújtani.”

6. §

(1) A Vhr. 17. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a kezességvállalási engedélyt a vámszervezet központi szerve adta ki, a tv. 8. §-a (6) bekezdésének *e*) pontjában meghatározott korlátozás érvényesítését a vámhatóság az általa kialakított nyilvántartás alapján köteles biztosítani.”

(2) A Vhr. 17. §-a a következő (6)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben a kezes kizárólag a tv. 8. §-a (6) bekezdésének *e*) pontjában meghatározott jogcímre ad kezességet, erről a kezességvállalási tevékenységi engedély kérelmezése során írásban nyilatkozni köteles, és ebben az esetben a kezességvállalás a bankgarancia összegén belül fogadható el. Ha a kérelemhez az ügyfél a fenti nyilatkozatot nem csatolja, a kezesség vállalási engedélye a tv. 8. §-a (6) bekezdésének *e*) pontjában meghatározott tevékenységekre csak a bankgarancia 20 millió forint feletti összegén belül fogadható el.

(7) A tv. 8. §-ának (10) bekezdésében foglalt kedvezmény olyan vámszabadterület esetében is alkalmazható, amely a vámjogról, a vám eljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény módosításáról szóló 2000. évi XXXII. törvény hatálybalépését megelőzően teljesítette az akkor hatályos feltételeket. A tv. 8. §-ának (10) be-

kezdésében foglalt feltétel vizsgálatánál a tv. 1. §-a 23. pontja *b*) 3. és 4. alpontjában foglaltakat figyelembe kell venni.”

7. §

A Vhr. 20. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tv. alapján nyújtott vámbiztosíték indokoltsága megszűnik az e rendelet 66/B. §-ának (8) bekezdésében meghatározott vámfelügyelet megszűnése esetén is.”

8. §

A Vhr. 30. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kedvezményezett országból importáló az Általános Preferenciális Rendszer keretében elfogadott FORM „A” elnevezésű származási bizonyítvánnyal igazolja a kedvezményre jogosító származását. A származási bizonyítványt az árut kísérő többi okmánnyal együtt kell a vámhatósághoz benyújtani, amennyiben az importáló a kedvezményre való jogosultságával élni kíván. A ténylegesen leszállított árumennyiség és a származási bizonyítvány adatai között 5% eltérés lehet.”

9. §

A Vhr. 34. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A vámszabadterületi jelleg megszüntetése során a vámszabadterületen létesített üzem működéséhez szükséges, külföldről behozott termelőeszközök, felszerelési és berendezési tárgyak belföldi forgalom számára történő vámkezelése során vámértékként a vámkezelést kérőnek — külön jogszabályban meghatározott — forgalmi értéket kell kimunkálnia, a számla értékéből kiindulva, a hasonló belföldi áruk piaci értékének figyelembevételével.”

10. §

A Vhr. 44/A. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a kétség továbbra is fennáll, a vámszerv köteles a végleges döntést megelőzően — kérelemre írásban — közölni a vámfizetésre kötelezettel a kétség okait és megfelelő lehetőséget biztosítani a válaszádra.”

11. §

A Vhr. 46. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tv. 31. §-ának (1) bekezdése alkalmazásában az adatok, utasítások értéke a hordozóanyag értékétől akkor

elválasztható, ha az ügyleti értéket tartalmazó számlán az értékeket az exportőr, vagy az importőr elkülönítetten tüntette fel.”

12. §

(1) A Vhr. 47. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kiléptetés során a kiviteli okmányokat (így különösen: árunyilatkozat, borkísérő okmány, termékkísérő okmány, fuvarlevél, a devizahatóság által jóváhagyott apportlista) a kiléptetés tényének megállapítását tartalmazó záradékkal kell ellátni.”

(2) A Vhr. 47. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben az áru/vámáru a vámterületet ténylegesen elhagyta és a határvámhivatalnál a kivitelben ellenőrzött vámokmányról az igazolás hiányzik, a kiléptetés igazolása a kiléptetést végző, a gyorsposta (futár) szolgálat forgalmában a kiviteli ellenőrzést végző vámhivatalnál utólag elvégezhető. Kiléptetés utólagos igazolására szolgál a vámhivatalnál benyújtott

a) külső árutovábbítási eljárás egyidejű alkalmazása esetén az árutovábbítás rendeltetési vámhivatalnál történt bemutatást igazoló nemzetközi egyezményben meghatározott okmány vagy igazolás;

b) olyan rendeltetési ország vámhatóságának igazolásával ellátott vámokmány vagy nemzetközi fuvarlevél, amellyel a Magyar Köztársaság vámegyütműködési megállapodást kötött;

c) a gyorsposta (futár) szolgálat forgalmában a kiléptetési záradékkal ellátott árubejelentésre szolgáló okmány.”

13. §

A Vhr. 64. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A tv. 44. §-a (2) bekezdésének a) pontja szerinti raktár engedélyese köteles részletes nyilvántartást vezetni a rakhelyén e jogcímen tárolt vámárúkról, melyet a vámhatósággal hitelesíttetni nem kell. A nyilvántartás elektronikus úton is vezethető. A részletes nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

a) a feladó és a címzett adatait,

b) a vámáru azonosításához szükséges adatokat (így különösen: kereskedelmi megnevezés, mennyiség, egyéb azonosítási jelek),

c) a vám elé állítás vámhivatali nyilvántartási tételszámát.”

14. §

A Vhr. 67/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Amennyiben a vámhivatal tételes vámvizsgálatot nem végez, jövedéki termékekre — a gáz halmazállapotú termékek

kivételével — adminisztratív vámvizsgálat nem tartható. Ásványolaj-termékeknél — a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — szűrőpróbaszerű vámvizsgálat tartható olyan adóraktári engedélyes, adómentes felhasználó, vagy jövedéki engedéllyel rendelkező importáló/exportáló által vagy megbízásából kért vámkezelés esetén, ahol]

„a) a vámkezelést kérő jövedéki terméket legalább egy éve rendszeresen — éves átlagban heti egy alkalommal — importál/exportál, továbbá rendelkezik olyan engedéllyel, amelynek megadása a vámszempontból megbízhatóság feltételéhez kötött, vagy”

15. §

A Vhr. 69. §-a (1) bekezdésének g) és i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A tv. 47. §-ának (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően]

„g) a szabálysértési, illetve büntetőeljárás megállapítása szerint jogellenesen forgalomba került vámáruk utáni vám kiszabására és beszedésére a határozatot és/vagy büntetőítéletet meghozó hatóság illetékessége szerinti megyeszékhelyen működő, Budapesten a 7. számú, Pest megyében a Buda-környéki Vámhivatal,”

„i) kereskedelmi forgalomban behozott ideiglenes behozatali vagy aktív feldolgozás vámeljárás alatt álló vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelésére — a szakosított vámkezelő helyen vámkezelhető termékek kivételével — az a vámhivatal, ahol a vámárut a fenti vámeljárások alá vonták,”

(illetékes.)

16. §

A Vhr. 74. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámhatóság központi szerve a tv. 52. §-ának (1) bekezdése alapján annak engedélyezi az egyszerűsített árunyilatkozat elektronikus úton történő benyújtását, akinek hiányos árunyilatkozat adással engedélyezte a vámhivatal az egyszerűsített vámeljárást és rendelkezik elektronikus vám elé állítási engedéllyel.”

17. §

(1) A Vhr. 75. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kereskedelmi forgalomban benyújtott számla — a (4) bekezdésben foglaltak kivételével — akkor fogadható el, ha tartalmazza:”

(2) A Vhr. 75. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ahhoz a vámkezeléshez, amelyhez a behozatalhoz/kivitelhez adásvételi ügylet nem kapcsolódik, vagy

adásvételi ügylet esetében a vámkezelni kért küldemény vámértéke/értéke az e rendelet 1. §-a (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően közzétett értékhatár 25%-ának ezer forintra kerekített összegét nem haladja meg, olyan számla is elfogadható, amely az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően csak a következő adatokat tartalmazza: a behozott vámáru/vámárak, kivitt áru/árak megnevezését, vámértékét/értékét, összevont vámértékét/összértékét, a küldő és a címzett adatait.”

(3) A Vhr. 75. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5)—(8) bekezdések számozása (6)—(9) bekezdésre változik:

„(5) Abban az esetben, ha a (4) bekezdésben említett számla nem tartalmazza a rajta felsorolt vámárak egyedi vámértékét, a vámáru felett rendelkezésre jogosult saját értékmegosztása alapján is kimunkálhatja azt.”

(4) A Vhr. 75. §-a (9) bekezdésének jelenlegi szövege helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a (9) bekezdés számozása (10) bekezdésre változik:

„(10) Nemzetközi megállapodás alapján a kiviteli irányú vámkezelésnél a vámhivatal a számlát bélyegzőlenyomatával láthatja el, illetőleg csak olyan vámáru vámkezelését végezheti el, amelyre vonatkozó vámokmányon az exportőr ország vámhatóságának bélyegzője szerepel.”

18. §

A Vhr. 77. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Helyi vámkezelés esetén az áruátengedés időpontja a nyilvántartásba történő bejegyzés napja.”

19. §

A Vhr. 78. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tv. 53. §-ának (7) bekezdésében meghatározott egyszerűsített vám eljárás keretében történő összevont árunyilatkozat adására vonatkozó kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon kell benyújtani, és a kérelemhez csatolni kell a tv. 54. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülését igazoló okmányokat. A vámhivatal az összevont árunyilatkozat adását határozattal engedélyezi.”

20. §

(1) A Vhr. 79. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tv. 53. §-ának (8) bekezdésében meghatározott vámmentes vámkezelés/vám eljárás alatt a vámteherfizetési kötelezettséggel nem járó vámkezelést/vám eljárást kell érteni.”

(2) A Vhr. 79. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
 „(5) A tv. 53. §-ának (7)—(8) bekezdésében, valamint az e rendelet 99. §-ának (6) bekezdésében meghatározott 10 napos időszak alatt a naptári hónap 1—10., 11—20., 21—31-ig terjedő időszakait (dekádjakat) kell érteni.”

21. §

(1) A Vhr. 80. §-a (2) bekezdésének *d* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az egyszerűsített eljárás iránti kérelemhez a tv. 54. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat igazoló okmányokon túl csatolni kell:]

„*d*) a tv. 53. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja esetén az e bekezdés *b*) pontjában foglaltakon túl — az aktív, passzív, vámfelügyelet melletti, illetve a vámszabadterületen végzett feldolgozás vám eljárások kivételével — az áruk/vámárak azonosítási számát (cikkszámát) is tartalmazó árujegyzéket;”

(2) A Vhr. 80. §-ának (5) és (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az engedélyes haladéktalanul közölni köteles a fővámhivatallal az engedélyezési feltételekben — az áruk/vámárak cikkszámainak kivételével — bekövetkezett változásokat. A fővámhivatal az engedélyezési feltételek meglétét megvizsgálja, és ennek megfelelően dönt a tevékenységi engedély módosításáról. Az áruk/vámárak cikkszámában bekövetkezett változásokat az elszámolás során kell a fővámhivatallal írásban közölni.”

„(8) Az egyszerűsített eljárás engedélyese a fővámhivatal által — a tevékenységi engedélyezés során — jóváhagyott, a vámellenőrzés céljára is megfelelő számítógépes nyilvántartást köteles vezetni, amelyből megállapíthatók az egyszerűsített eljárás alatt álló áruk/vámárak adatai.”

(3) A Vhr. 80. §-a (9) bekezdésének *g*) pontja 4. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyilvántartásnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

g) az áru/vámáru]

„4. kereskedelmi és tarifális megnevezését (gépjármű esetében az egyedi azonosításhoz szükséges adatokat), vámtarifaszámát, származási országát;”

(4) A Vhr. 80. §-a (10) bekezdésének felvezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A (9) bekezdésében foglaltakon túl — figyelemmel az e rendelet 80. §-a (2) bekezdésének *d*) pontjában foglaltakra is — a helyi vámkezelés engedélyese köteles olyan a fővámhivatal által a tevékenységi engedélyezés során jóváhagyott kiegészítő nyilvántartást is vezetni, amelyből elkülönítetten megállapíthatók — figyelembe véve a vámtarifa előírásait, valamint a vámtarifa általános rendelkezéseiben foglaltakat is — az eltérő”

(5) A Vhr. 80. §-a a következő új (14) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (14) bekezdés számozása (15) bekezdésre módosul:

„(14) A tv. 54. §-a (2) bekezdésének alkalmazásában — a végleges növény- vagy állategészségügyi bizonyítvány kivételével — a szállítmányonként bemutatandó engedély alatt a szállítmányt kísérő és egyszer felhasználható (nem maradványozható) engedélyt [így különösen: a 115/1991. (IX. 10.) Korm. rendelet hatálya alá tartozó áruk/vámárúk behozatalához, átviteléhez vagy kiviteléhez szükséges hatósági engedélyt] kell érteni.”

22. §

(1) A Vhr. 81. §-ának (5) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Helyi vámkezelési engedély annak adható, aki — az e § (6) bekezdése kivételével — elektronikus vám elé állítási engedéllyel és

- a) engedélyezett címzetti jogosítvánnyal, vagy
- b) vámraktár tevékenységi engedéllyel, vagy
- c) ipari vámszabadterületi engedéllyel, vagy
- d) aktív feldolgozás tevékenységi engedéllyel, vagy
- e) halasztott vámfizetési engedéllyel, vagy
- f) olyan szerződéssel, amely szerint az engedélyezett címzetti tevékenységi engedéllyel rendelkező megbízottja végzi a vám elé állítást, rendelkezik.”

„(7) A helyi vámkezelés engedélyese köteles a vámeljárást alá vonásról (nyilvántartásba vételről) — az elektronikus vám elé állításra vonatkozó szabályok alkalmazásával — napi egyszeri alkalommal, elektronikus úton — tájékoztatni a fővámhivatalt, amely elektronikus úton — automatikusan és folyamatosan — ad választ. A vámhatóság az áru/vámáru hatékony vámfelügyelet alatt tartása érdekében köteles olyan rendszert üzemeltetni, amely biztosítja az elektronikus üzenetek folyamatos feldolgozását.”

(2) A Vhr. 81. §-a a következő (8)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A helyi vámkezelés engedélyesének a nyilvántartásba vételének és az áru/vámáru átengedésének, illetve a vámáru kiadásának igazolása céljából ki kell nyomtatnia az eljárás alá vont áruhoz/vámáruhoz tartozó:

- a) előnapló számot és bruttó tömeget,
- b) számlaszámot, devizanemet és összeget, továbbá
- c) a nyilvántartásba vételi dátumot (óra, perc pontossággal)

tartalmazó dokumentumot, és ezt a (7) bekezdésben meghatározott, a fővámhivatal elektronikus választ tartalmazó igazolás mellékleteként kell kezelni.

(9) A helyi vámkezelés engedélyesének tevékenysége gyakorlása során az e rendelet 88. §-a (3) bekezdésében meghatározott záratat kell alkalmaznia.”

23. §

A Vhr. 81/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A vámraktárban végzett aktív feldolgozásra vonatkozó helyi vámkezelés esetén a vámraktárból aktív feldolgozás céljára kivett vámárúkról tíz naptári naponként összesített adatokat tartalmazó elektronikus üzenettel kell a fővámhivatalt tájékoztatni az aktív feldolgozás vámeljárást alá vonásról.”

24. §

A Vhr. 81/B. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A helyettesítő okmánnyal történő egyszerűsített árunyilatkozat adás abban az esetben engedélyezhető, ha az tartalmazza a (2) bekezdésben meghatározott hiányos árunyilatkozaton feltüntetendő adatokat.

(5) A kiviteli vámeljárástok során helyi vámkezelési engedély

- a) az áru tulajdonosának, továbbá
 - b) az újrakivitelre kerülő vámáru feladójának, vagy
 - c) a szolgálati vagy állandó vámfelügyeleti helyet (a továbbiakban: vámkezelő helyet) üzemeltető vámügynöknek, valamint
 - d) az engedélyezett feladónak
- (a továbbiakban: engedélyezett exportőr) adható.”

25. §

(1) A Vhr. 81/C. §-ának címe és a 81/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„*Árutovábbítás vámeljárást egyszerűsített eljárásának szabályai*”

„81/C. § (1) Árutovábbítás vámeljárást esetén az e rendelet 77—81. §-aiban foglaltakat kell értelemszerűen alkalmazni, a (2)—(3) bekezdésekben meghatározott eltérésekkel.

(2) Az árutovábbítás vámkezelésre vonatkozó hiányos árunyilatkozatnak a normál eljárásban alkalmazott árunyilatkozat adatait kell tartalmaznia.

(3) Helyi vámkezelés során az árutovábbításra kerülő vámáru továbbításához az EV 1., 4., 5. számú példányait kell alkalmazni. Az EV 1., 4., 5. számú példányainak hitelesítése a helyi vámkezelés engedélyesének — a PM rendelet mellékletében meghatározott — a vám elé állítás során használható különleges bélyegzőjének alkalmazásával történik.”

(2) A Vhr. a következő címmel és a következő 81/D. §-sal egészül ki:

„*Közös szabályok*”

„81/D. § (1) Amennyiben a közvetlen elektronikus kapcsolat biztosított az egyszerűsített vámeljárást alatt álló

árúk/vámárúk nyilvántartásának vezetésre kötelezett és a nyilvántartás céljára szolgáló adatbázis között, az adatbázis a fővámhivatal illetékességi területén kívüli helyen is üzemeltethető.

(2) Az egyszerűsített vámeljáráások során az e rendelet 77—81/C. §-aiban nem szabályozott kérdésekben az adott vámeljáráásra vonatkozó általános szabályokat kell alkalmazni.”

26. §

A Vhr. 86. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az árutovábbítást kérő az árut/vámárut további vámkezelés céljából, meghatározott határidőn belül változatlan állapotban — az e rendelet 87. §-ának (1) bekezdésében foglaltak kivételével — köteles a rendeltetési vámhivatalnál vám elé állítani, vagy a kiléptetést végző vámhivatalnál bemutatni és annak kiléptetését kérni.”

27. §

(1) A Vhr. 88. §-a (2) bekezdésének *i* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Tranzitegyezmény II. függelékének 103. cikke szerinti engedélyezett feladói engedélykérelemhez csatolni kell:)

„*i* a nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a fuvarozási módok (így különösen: közúti, vasúti, víziúti, illetve légi forgalom) közül melyekben kívánja tevékenységét folytatni.”

(2) A Vhr. 88. §-a (4) bekezdésének *h* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Tranzitegyezmény II. függelékének 111. cikke szerinti engedélyezett címzetti engedélykérelemhez csatolni kell:)

„*h* a nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a fuvarozási módok (így különösen: közúti, vasúti, víziúti, illetve légi forgalom) közül melyekben kívánja tevékenységét folytatni.”

28. §

A Vhr. 89. §-ának (3) és (5)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A különböző címzettek részére teljes kocsirakományként érkező, valamint az egy belföldi lerakó állomásra irányított és poggyászokcsiban fuvarozott darabárukat és kisárukat a vasúti fuvarozó által benyújtott „Vonatjegyzék”-kel normál eljárás egyszerűsített szabályainak alkalmazásával kell továbbítani. A „Vonatjegyzék” mellé a fuvarozó köteles „Raktanúsítványt/Rakománylistát” is benyújtani.”

„(5) A belépő határállomásra több fuvarlevéllel, különböző címzettek részére, átviteli rendeltetéssel érkező, ott állomási gyűjtőkocsiba berakott és egy kilépő határállomásra

irányított vámáru továbbításához a Vonatjegyzéken kívül a vasúti fuvarozó három példányban kiállított „Raktanúsítványt/Rakománylistát” is köteles benyújtani.

(6) A kiléptetést végző vámhivatal a „Kilépő Vonatjegyzék”, a fuvarlevelek és a beléptető vámhivatal által ezekre (gyűjtőkocsik esetében a Raktanúsítványra/Rakománylistára) vezetett záradék adataiból győződik meg a vámáruk átviteli jellegéről. Amennyiben az okmányok és a vámáru adatai egyezők, a szállítmánykülföldre kiléptethető. A kilépés megtörténtét a Vonatjegyzék megfelelő sorában a továbbítási adatok feljegyzésével igazolni kell.”

29. §

(1) A Vhr. 93. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vámszervezet központi szerve elektronikus vám elé állítást annak engedélyez, aki

a) a tv. 44. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott átmeneti megőrzési raktárt üzemeltet; vagy

b) vállalja, hogy legkésőbb a vám elé állítást követő munkanapon a vámáru további vámkezelését kéri, és

1. halasztott vámfizetési engedéllyel rendelkezik, vagy

2. egyszerűsített vámeljáráásra vonatkozó tevékenységi engedéllyel rendelkezik, vagy

3. összevont árunyilatkozat adási engedéllyel rendelkezik, vagy

4. vámraktár vagy ipari vámszabaderület üzemeltetésére vonatkozó tevékenységi engedéllyel rendelkezik; vagy

c) engedélyezett címzetti/feladói engedéllyel rendelkezik, továbbá

d) az *a*) és *b*) pontban foglaltakon túl vállalja a vámszervezet központi szerve által jóváhagyott — a PM rendelet mellékletében meghatározott — különleges bélyegző engedélyben meghatározott használatát.”

(2) A Vhr. 93. §-a a következő (6)—(12) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az átmeneti megőrzést követő árutovábbítás esetén a vámáru további vámkezelését legkésőbb a vám elé állítást követő munkanapon kell kérni, és a vámárut a vám elé állítást kérőnek változatlan állapotban kell megőriznie.

(7) Az elektronikus vám elé állításra a vámhivatal automatikusan és folyamatosan, elektronikus formában közli döntését.

(8) Amennyiben a vámhivatal az elektronikus vám elé állításra adott válaszában:

a) nem ad engedélyt az áru/vámáru szállítóeszközből történő kirakására, vagy az abba történő berakására, ezeket a műveleteket csak a vámhatóság közreműködésével, a vámhivatal hivatalos vagy állandó vámfelügyeleti helyén, illetve háziszemle tartásával lehet elvégezni;

b) az áru/vámáru szállítóeszközből való kirakását, illetve berakását vámfelügyelet mellett engedélyezi, az áru/vámáru szállítóeszközből a bejelentésre adott elektronikus válaszüzenettől számított, munkanapokon 8—16.30 óra között 3 óra, egyébként 6 óra elteltével a vámhivatal jelenléte nélkül is kirakható, illetve berakható, ha ez idő alatt a vámhatóság az ellenőrzés elvégzésére nem jelent meg.

(9) Az elektronikus vám elé állításra vonatkozó kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon kell kérni.

(10) Nem engedélyezhető elektronikus vám elé állítás:

a) a tv. 54. §-ának (2) bekezdésében meghatározott, valamint

b) az egyszerűsített vámértékkel vámkezelhető árukra/vámárukra.

(11) Az elektronikus vám elé állításra adott engedélyt vissza kell vonni, ha

a) az engedélyes a tevékenységét az engedélykiadásától számított 6 hónapon belül nem kezdi meg, vagy tevékenységét rendszeresen — legalább heti egy alkalommal — nem gyakorolja,

b) az engedélyezés feltételei már nem állnak fenn, továbbá

c) az engedélyes jogszabályi kötelezettségeinek a vámhatóság figyelmeztetését követően ismételtelen nem tesz eleget.

(12) Az az engedélyes, akitől a vámhatóság a (11) bekezdés c) pontja alapján vonta vissza az engedélyt, az engedély visszavonásától számított 12 hónapon belül újabb engedélyt e tevékenységre nem kaphat.”

30. §

A Vhr. 94. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ipari vámszabaderületről közvámraktárba betárolt vámáru

a) a belföldi forgalom számára — a pénzügyminiszter engedélye alapján —

1. az e rendelet 174. §-a (4) bekezdése alkalmazásával, vagy

2. a tv. 153. §-a (1)—(2) bekezdése alkalmazásával,

b) végleges külföldi rendeltetéssel árutovábbítással,

c) az ipari vámszabaderületre történő újra betárolással vámkezelhető.”

31. §

A Vhr. 96. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kiraktározás ellenőrzése a további vámkezelésre, vagy a közvámraktárba betároláshoz kapcsolódó kiviteli ellenőrzésről szóló határozat és a kiléptetés visszavonására irányuló kérelem elfogadásával valósul meg.”

32. §

(1) A Vhr. 97. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kérelemhez az engedélyt kérőnek csatolnia kell)

„a) a raktár tulajdonjogát vagy bérletét igazoló okiratot, továbbá a telepengedély másolati példányát;”

(2) A Vhr. 97. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Magánvámraktárban a raktározáson túlmenően — önálló vámeljárási keretében — aktív feldolgozási tevékenység, illetve vámfelügyelet melletti feldolgozás is végezhető, feltéve, hogy ezen tevékenységek nem válnak elsődlegessé az áruk/vámáruk raktározásával szemben. A feldolgozási műveletek akkor válnak elsődlegessé a raktározással szemben, ha a vámraktárból egy naptári év alatt kizárólag aktív feldolgozás, illetve vámfelügyelet melletti feldolgozás céljából történt a kiraktározás.”

33. §

A Vhr. 98. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételeket nyitott tárolóterület esetén vizsgálni nem kell.”

34. §

A Vhr. 99. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A készletnyilvántartást a vámraktárban hozzáférhetővé kell tenni a felügyeletet ellátó vámhivatal számára. Amennyiben a vámraktárban a nyilvántartás vezetésének nincsenek meg a feltételei, az engedélyt kiadó vámhivatal — az ügyfél kérelmét figyelembe véve — ettől eltérő, illetékességi területén lévő helyen engedélyezheti a nyilvántartás vezetését. Amennyiben közvetlen elektronikus kapcsolat biztosított a vámraktár nyilvántartásának vezetésére kötelezett és a nyilvántartás céljára szolgáló adatbázis között, az adatbázis a vámhivatal illetékességi területén kívüli helyen is üzemeltethető.”

35. §

A Vhr. 122. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vámhivatal

a) az engedélyezéskor vagy az engedély — a felhasználás ellenőrzését vagy az elszámolási kulcsot érintő — módosításakor dönt a feldolgozás alá vont vámáru felhasználásának ellenőrzési módszeréről, és legkésőbb az aktív fel-

dolgozás vám eljárás alá vonásakor dönt az ügyfél által kimunkált elszámolási kulcs elfogadásáról vagy próbagyártás elrendeléséről, vagy

b) az e rendelet 124. § (3) bekezdés *e)* pontja alapján engedélyezett felhasználási módszer esetén a vámáru elszámolásakor dönt az ügyfél által kimunkált elszámolási kulcs elfogadásáról.

Amennyiben a vámhivatal próbagyártást rendelt el, melynek során közvetlenül ellenőrzi a feldolgozási folyamatot, az elszámolási kulcsot annak eredménye alapján fogadja el. Amennyiben az áru vagy a feldolgozás jellege elszámolási kulcs előzetes kimunkálását nem teszi lehetővé, a vámhivatal engedélyezheti a végtermék előállításához felhasznált import áruk mennyiségének vagy értékének utólagos kimunkálását (gyártási kalkuláció).

(3) Mennyiségi kulcs szerinti számítási módszert kell alkalmazni, ha

a) csak egy vámtarifaszám (10 vámjegyig) alá osztályozandó végtermék keletkezik az aktív feldolgozási műveletekből, vagy

b) az importáruk valamennyi eleme megtalálható valamennyi végtermékben, vagy

c) az *a)*—*b)* pontban foglaltaktól eltérően a vámhivatal a mennyiségi kulccsal történő elszámolást engedélyezi.

(4) A (3) bekezdés *a)* pontjában meghatározott mennyiségi kulcs szerinti számítási módszer választásánál a veszteségeket figyelmen kívül kell hagyni. A (3) bekezdés *b)* pontja alapján a végtermékek annyiban különböznek, hogy azok összetevői azonosak, de mennyiségeik változóak lehetnek.”

36. §

(1) Vhr. 123. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végtermék előállításához — a jövedéki és az exporttámogatott végtermék előállításának kivételével — a vámáru, áru és/vagy a helyettesítő áru használható fel. Ezt a vámhivatal a tevékenységi engedély kiadása során kérelemre engedélyezi.”

(2) A Vhr. 123. §-a (7) bekezdésének *b)* pontja 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*b)* előzetes kivétel esetén a tv. 72. §-ának (4) bekezdése alkalmazásában:]

„1. a helyettesítő áru vámjogi helyzete a végtermék kiértékelésének napján változik meg azzal a feltétellel, hogy a helyettesített áru aktív feldolgozás vám eljárás alá vonása a (6) bekezdésében foglalt határidőn belül megtörténik,”

37. §

A Vhr. a következő 123/A. §-sal egészül ki:

„123/A. § (1) Helyettesítő árunak kell tekinteni az aktív feldolgozás tevékenységi engedélyese által, vámteherrel

növelt áron megvásárolt belföldi forgalom számára vámkezelte árut (a továbbiakban: belföldiesített helyettesítő áru) is.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett helyettesítő árut az exportált termékbe igazoltan beépítették, illetve annak előállításához felhasználták és az exportáru külföldre történő kiszállítása igazoltan megtörtént, az aktív feldolgozás tevékenységi engedélyese részére a helyettesítő áru belföldi forgalom számára történő vámkezelésekor igazoltan megfizetett vámterhet a forgalmi adó kivételével — a vám esedékessége napjától számított két éven belül, a nemzetközi szerződések figyelembevételével — a vámhatóság kérelemre visszatéríti.

(3) A vámvisszatérítés a vámteher megfizetésétől számított 2 éven belül, a nemzetközi szerződések figyelembevételével elvégezhető akkor is, ha a végterméket kizárólag belföldiesített helyettesítő áruból állították elő.

(4) A vámvisszatérítéshez — az anyagfelhasználási kimutatás mellé — csatolni kell a PM rendelet mellékletében meghatározott igazolást, arról, hogy az importáló által eladott helyettesítő áru belföldi forgalom számára történő vámkezelése megtörtént, és az importáló az ekkor kiszabott vámterhet igazoltan megfizette.”

38. §

(1) A Vhr. 124. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) A tv. 72. §-a (1) bekezdése *a)* pontjának 2. alpontjában, továbbá *b)* pontjában meghatározott aktív feldolgozás vám eljárásban a tevékenység, a tevékenységi engedély iránti kérelem vámhatóság által igazolt átvételét követően végezhető. A vámkezelési kérelemhez ez esetben be kell mutatni a PM rendeletben meghatározott kérelem nyomtatvány ügyfélpéldányát, amely tartalmazza a kérelem vámhatóság általi átvételének igazolását. A vámáru jóváírása és a vámteher visszatérítése csak a kiadott tevékenységi engedély alapján végezhető. Amennyiben a vámhatóság a tevékenységi engedély iránti kérelmet elutasítja, a határozat jogerőre emelkedése napján vámhatóság a még ki nem szabott vámteher megállapítása és beszedése iránt intézkedni köteles.”

(2) A Vhr. 124. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)—(5) bekezdések számozása (5)—(7) bekezdésre módosul:

„(4) A tv. 72. §-ának (1) bekezdésében meghatározott aktív feldolgozás esetén a környezetvédelmi hatósági hozzájárulást megadottnak kell tekinteni, ha a telephelyen történő tevékenység végzésre a gazdálkodó telepengedéllyel vagy környezetvédelmi engedéllyel rendelkezik.”

(3) A Vhr. 124. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a (6)—(8) bekezdések számozása (8)—(10) bekezdésre változik:

„(6) Az (1) bekezdés szerinti kérelem tárgyában a vámhivatal alakszerű határozattal dönt. A vámhivatal a tv. 72. §-a (1) bekezdésében meghatározott eljárásra a tevékenységi engedély(ek) érvényességi idején belül újabb engedélyt normál eljárásra nem ad ki, ide nem értve az egyszerűsített eljárásokhoz a fővámhivatal által kiadott tevékenységi engedélyt.”

39. §

A Vhr. 126. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi szöveg számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) A tv. 74. §-a (1) bekezdésének *a)*—*b)* pontja alkalmazásában a vámáru feldolgozásra történő átadása alatt az áruátengedést kell érteni.”

40. §

A Vhr. 128. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tv. 74. §-ának (3) bekezdése alkalmazásában az aktív feldolgozás vámeljárás alá vont vámáruk jóváírását a visszaviteli határidő lejártát követő negyedév első hónapjának tizenötödik napjáig kell kérni, annál a vámhivatalnál, ahol a vámáru aktív feldolgozás alatt áll.”

41. §

(1) A Vhr. 129. §-a (7) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha az aktív feldolgozás vámeljárásban vámkezelt vámárut a belföldi forgalom számára vámkezelik:)

„*b)* a vám-visszatérítési eljárásban a még ki nem szabott vámteher kiszabása és beszedése iránt kell intézkedni.”

(2) A Vhr. 129. §-ának (8)—(9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (7) bekezdés alapján történő belföldi forgalom számára való vámkezelés során, az importra vonatkozó külön jogszabályban meghatározott korlátozásokat, valamint a tv. 135. §-ának (8) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket érvényesíteni kell.

(9) Ha a végtermék előállításához szükséges vámáru saját számlás adásvételi ügylet keretében szerzi be az engedélyes, akkor a tíz nap alatt (dekádonként) belföldi forgalomba hozott végtermékek előállításához felhasznált vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelését legkésőbb az összevonási időszakot követő második munkanapon kell kérni annál a vámhivatalnál, ahol a vámáru aktív feldolgozás vámeljárás alatt áll.”

42. §

A Vhr. a következő 129/A. §-sal egészül ki:

„129/A. § A tv. 74. § (4) bekezdés *b)* pontjában meghatározott intézkedés következtében belföldi forgalom számára vámkezeltnek tekintett áru esetén a kiszabott vámteher megfizetéséről szóló igazolás nem pótolja a belföldi forgalomba hozatalhoz szükséges szakhatósági engedélyeket és nem használható fel belföldi forgalom számára történő vámkezelés igazolásául. A határozatban a fenti korlátozást a vámhivatalnak fel kell tüntetnie.”

43. §

A Vhr. 133. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti kérelem tárgyában a vámhivatal alakszerű határozattal dönt. A vámhivatal az általa normál eljáráshoz kiadott tevékenységi engedély érvényességi idején belül ugyanazon jogcímen újabb tevékenységi engedélyt nem ad ki, ide nem értve az egyszerűsített eljáráshoz a fővámhivatal által kiadott tevékenységi engedélyt.”

44. §

A Vhr. 138. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tv. 77. §-a (2) bekezdése alkalmazásában érvényesíteni kell a tv. 135. §-a (8) bekezdésekben meghatározott rendelkezéseket is.”

45. §

(1) A Vhr. 140. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a vámárut a belföldi forgalom számára vámkezelik, a vámértéket a tv. 21—29. §-aiban foglaltak alapján kell megállapítani és az importra vonatkozó külön jogszabályban meghatározott korlátozásokat, továbbá a tv. 135. §-ának (8) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket érvényesíteni kell. Az ideiglenes behozatal vámeljárás alatt álló vámáru teljes mennyiségének belföldi forgalom számára való vámkezelésével a vámárut elszámoltnak kell tekinteni.”

(2) A Vhr. 140. §-a (5) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e rendelet 138. §-ának alkalmazása esetén az elszámolásnál a vámhivatalnak a következők szerint kell eljárnia:)

„*d)* az ideiglenes behozatal jogcímenek vagy a vámfizetésre kötelezett személynek megváltozása, illetve aktív feldolgozásban való vámkezelés esetén az elszámoláskor további vámteher beszedésére nem kell intézkedni.”

46. §

A Vhr. 141. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tv. 78. § (3) bekezdésében meghatározott intézkedés következtében belföldi forgalom számára vámkezeltek tekintett vámáru esetén a kiszabott vámteher megfizetéséről szóló igazolás nem pótolja a belföldi forgalomba hozatalhoz szükséges szakhatósági engedélyeket és nem használható fel belföldi forgalom számára történő vámkezelés igazolásául. A határozatban a fenti korlátozást a vámhivatalnak fel kell tüntetnie.”

47. §

A Vhr. 142. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az összevont árunyilatkozat adására vonatkozó kérelmet a PM rendelet mellékletében meghatározott nyomtatványon annál a vámhivatalnál kell előterjeszteni, ahol a vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelését kérni fogják. A kérelemhez — a halasztott vámfizetési engedély hiányában — csatolni kell a tv. 8. §-a (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott vámbiztosítékot. A vámhivatal az összevont árunyilatkozat adását határozattal engedélyezi.”

48. §

A Vhr. 148. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Nem kell ismételt kiviteli ellenőrzés alá vonni az export céllal közvámraktárba beraktározott árukat az e rendelet 94. §-ának (3) bekezdése alapján történő kitárolás során.”

49. §

A Vhr. 152. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az ideiglenes kivitelben vámkezelt, magyar tulajdonban lévő és külföldön vagy belföldön besorolt (lajstromozott járművet és szállítótartályt az ideiglenes kivitelben történt vámkezelés időtartama alatt a vámhatár átlépésekor alakítás nélkül kell be-, illetve kiléptetni.”

50. §

A Vhr. 159. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Alakítás nélkül kell ideiglenes kivitelben, illetve újrabehozatalban vámkezelt a göngyöleg rendelkezésre jogosultjának rendelkezése, illetve ezek képviselőjének, megbízottjának nyilatkozata alapján a belföldi szervezet tulajdonában lévő, az e rendelet 134. §-ának (2) bekezdésében meghatározott göngyöleget. A fent említett rendelkezés vagy nyilatkozat adható a vonatkozó kereskedelmi, illetve fuvarokmányokon, vagy külön okmányon.”

51. §

A Vhr. 161. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az engedély érvényességi ideje, illetve a visszahozatali határidő több alkalommal is meghosszabbítható, amennyiben annak feltétele és indokoltsága fennáll.”

52. §

A Vhr. 163. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az elszámolási határidőn belül a kivitt áruval/vámáruval nem számoltak el, a visszahozatali határidő leteltét követő napon az árut/vámáru végleges rendeltetéssel kiszállítottaknak kell tekinteni.”

53. §

(1) A Vhr. 164. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tv. 90. §-ának (3) bekezdése alkalmazásában a KöM, illetve a BM alatt a KöM, illetve a BM által kijelölt szervet, a KöViM alatt pedig a területi közlekedési felügyelöket kell érteni.”

(2) A Vhr. 164. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A tv. 90. § (5) bekezdésében meghatározott alaptevékenységhez kapcsolódó raktározás alatt a külföldre vagy másik vámszabadterületre feldolgozás céljából — változatlan állapotban — történő kiszállítást is érteni kell. Az e célból történő raktározási tevékenység azonban nem kerülhet túlsúlyba a vámszabadterületen végzett feldolgozási tevékenységgel szemben.”

54. §

A Vhr. 177. §-a (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tv. 103. §-ának (5) bekezdése alapján nem vámkezelhető vámmentesen a többször felhasználható csereburkolat.”

55. §

A Vhr. 179. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A gépjárművek e célra gyárilag rendszeresített tartályában behozott üzemanyag a napi első belépés alkalmával vámkezelhető vámmentesen a belföldi forgalom számára.

A napi további belépések alkalmával is vámmentesen vámkezelhető az üzemanyag, amennyiben a vámkezelést kérő, annak belföldön történő vásárlását nyugtával vagy számlával igazolja.”

56. §

A Vhr. 180. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az ideiglenes kiviteli vámkezelést külön árunyilatkozat benyújtása nélkül végezte el a vámhatóság, a visszahozatalkor a vámmentes vámkezelés alakítás nélkül végezhető el.”

57. §

(1) A Vhr. 201. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Levél, okmány és ügyirat vámmentes vámkezelése esetén az ellenszolgáltatás nélküliség igazolására, a külföldi fél igazolásának hiányában, a vámkezelést kérő — az e rendelet 206/A. §-a (2) bekezdésében meghatározott árunyilatkozaton — tett nyilatkozatát kell elfogadni.”

(2) A Vhr. 201. §-ának (2) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tv. 118. §-a (2) bekezdésének alkalmazása szempontjából kis értékűnek kell tekinteni az olyan reklám- és propagandaanyagot, amelynek egyedi értéke az e rendelet 1. § (2) bekezdésében meghatározott értékösszeg 2%-át, összértéke pedig küldeményenként a 20%-át nem haladja meg.”

„(4) A tv. 118. §-ának (3) bekezdése alapján az olyan áruminta vámkezelhető vámmentesen, amelynek egyedi értéke az e rendelet 1. §-a (2) bekezdésében meghatározott értékösszeg 2%-át, összértéke pedig küldeményenként a 20%-át nem haladja meg.”

58. §

A Vhr. 205. §-a a következő szövegrésszel egészül ki:

„Eritreából,”

59. §

A Vhr. 206/A. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi szövegének számozása (2) bekezdésre változik:

„(1) A tv. 123/B. §-ában meghatározott 22 euró forintösszegének megállapítása során az e rendelet 1. §-ának (2) bekezdése alapján kihirdetett árfolyamot kell alkalmazni. A megállapított forintösszeget száz forintra kell kerekíteni.”

60. §

A Vhr. 210. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vámteher kiszabása során a vámértéket és a jogcímenként kiszabott összegeket egész számra kell kerekíteni. Az egyes környezetvédelmi termékdíj-kódonként kiszabott összegeket is egész számra kell kerekíteni.”

61. §

(1) A Vhr. 213. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tv. 132. §-ának (1) bekezdésében meghatározott azonnali vámfizetés esetében az esedékes vám megfizetésének elmulasztása miatt a számlavezető vámszerv a fizetési kötelezettséget megállapító vámszerv rendelkezése alapján bocsát ki azonnali beszédési megbízást. A fizetési kötelezettséget megállapító vámszerv akkor bocsát ki rendelkezést, ha a vámáru után esedékes vámteher a törvényes zálogjog alkalmazásával nem biztosítható.”

(2) A Vhr. 213. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vámterhek beszédéséről a számlavezető vámszerv a beszédéstől számított kettő munkanapon belül köteles értesíteni a fizetési kötelezettséget megállapító vámszervet.”

(3) A Vhr. 213. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tv. 128. §-ának (1) bekezdése alapján kiszabott kumulációs vámterhet

a) az e rendelet 208. §-a (6) bekezdésének a) pontja alapján, de legkésőbb kilencven napon belül lehet megfizetni,

b) az e rendelet 208. §-a (6) bekezdésének b) pontja alapján, amennyiben az összevonási időszak alatt kedvezményes származás igazolására került sor a közlést követő öt munkanapon belül kell megfizetni,

és a megfizetés tényét a tv. 132. §-ának (4) bekezdése alapján igazolni kell.”

62. §

(1) A Vhr. 214/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tv. 135. §-ának (8) bekezdése alkalmazásában jogcímenként az egy bevételi számlán — ideértve a területi vámszervek bevételi számláit is — kezelt összeget, valamint a kereskedelmi forgalomban kiszabott kamatot kell érteni. A meg nem fizetendő összeget a vámigazgatási eljárással egyidejűleg törölni kell, a vissza nem térítendő összeget pedig vámbevételként el kell számolni.”

(2) A Vhr. 214/A. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tv. 135. §-a (7) bekezdésében meghatározott határidőt

- a) az értékesítésből befolyt összeg elszámolásától, vagy
- b) a vámfizetésre kötelezett
 1. írásbeli kérelmének átvétele napjától,
 2. a számlavezető vámszervvel történt egyeztetésről készült jegyzőkönyv átvételének napjától

kell számítani.”

63. §

A Vhr. 215. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Nem kell a helyesbítést elvégezni, ha az előkalkulált és a tényleges fuvar költség 20%-ot meghaladó mértékben tér el, de a visszafizetendő vagy bevételezendő összeg az ezer forintot nem haladja meg.”

64. §

A Vhr. 219. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámigazgatási bírságot a vámhatóság külön határozattal szabja ki. A vámigazgatási bírság közlése iránt három munkanapon belül intézkedni kell, s az a határozat jogerőre emelkedését követő napon válik esedékessé. Az esedékessé vált vámigazgatási bírságot öt munkanapon belül kell megfizetni. A megfizetést legkésőbb a fizetési határidőt követő első munkanapon kell igazolni. A vámigazgatási bírság közlésének napja az a nap, amikor a fizetésre kötelezett részére a határozatot kézbesítették, vagy azt külön jogszabály rendelkezései szerint kézbesítettnek kell tekinteni.”

65. §

(1) A Vhr. 220. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a jelenlegi (1)—(3) bekezdések számozása (2)—(4) bekezdésre változik:

„(1) A tv. 142. §-ának (2) bekezdése alapján a kereskedelmi forgalomban behozott és ideiglenes behozatal, valamint aktív feldolgozás felfüggesztő vám eljárás alá vont vámára után kell a belföldi forgalom számára történő vámkezeléskor a kamatot kiszabni, amelynek alapja az ideiglenes behozatalban kiszabott és közölt, illetve az aktív feldolgozás felfüggesztő eljárás alá vonáskor érvényes szabályok szerint kiszabható vámteher.”

(2) A Vhr. 220. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A külön határozattal kiszabott kamat közlése iránt három munkanapon belül intézkedni kell, s az a határozat jogerőre emelkedését követő napon válik esedékessé. Az esedékessé vált kamatot öt munkanapon belül kell megfizetni. A megfizetést legkésőbb a fizetési határidőt követő első munkanapon kell igazolni. A kamat közlésének napja az a nap, amikor a fizetésre kötelezett részére a határozatot kézbesítették, vagy azt külön jogszabály rendelkezései szerint kézbesítettnek kell tekinteni.”

66. §

A Vhr. 221. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) A késedelmi pótlékot a vámhatóság külön határozattal szabja ki. A késedelmi pótlék közlése iránt három munkanapon belül intézkedni kell, s az a határozat jogerőre emelkedését követő napon válik esedékessé. Az esedékessé vált késedelmi pótlékot öt munkanapon belül kell megfizetni. A megfizetést legkésőbb a fizetési határidőt követő első munkanapon kell igazolni. A késedelmi pótlék közlésének napja az a nap, amikor a fizetésre kötelezett részére a határozatot kézbesítették, vagy azt külön jogszabály rendelkezései szerint kézbesítettnek kell tekinteni.”

67. §

A Vhr. 222. §-ának (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) A tv. 144. §-a (9) bekezdésének alkalmazása során a költségterítés mértéke az igazoltan felmerült költségek összege, ideértve az okmányok továbbításának költségét is. A fenti költségterítés összegét a fővámvivatal az elszámolás során határozattal állapítja meg.”

68. §

A Vhr. 223. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az elintézési határidő 15 nap

a) az alábbiakban meghatározott tevékenységek engedélyezésére:

1. a tv. 72. §-a (1) bekezdésének a) pontja 1. alpontjában meghatározott aktív feldolgozás, vagy
2. a tv. 77. §-a (1) bekezdésének b), d)—e) pontjában meghatározott jogcímekre — a személygépkocsi kivételével — vonatkozó ideiglenes behozatal, továbbá

b) a vámhatóság által kiadott tevékenységi engedélyekre vonatkozó módosítási kérelmek elbírálására. Az elintézési határidőbe az iratkiegészítés ideje nem számít bele.”

69. §

A Vhr. a következő 224. §-sal egészül ki:

„224. § A vámraktározás, vagy árutovábbítás helyi vámkezelés során, a fővámhivatal — az e rendelet 81. §-a (7) bekezdés szerinti — elektronikus válasza a vámeljárás alá vonásról szóló igazolásul szolgál.”

70. §

A Vhr. 241. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Hatósági jogkörrel nem rendelkező vámszervek: azok a szervek, amelyek feladata a vámszervek technikai, anyagi eszközzel való ellátása, pénzügyi, gazdálkodási feladatok végzése, továbbá az állomány alapképzése és továbbképzése, valamint az egészségügyi, szociális és kulturális ellátás megszervezése.”

71. §

A Vhr. 261. §-ának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vámügynök túrni köteles — felmerült költségei megtérítése mellett — az ezzel kapcsolatos ügyfél- és/vagy járműforgalmat is, az áruvizsgálathoz szükséges eszközök és személyzet biztosítására azonban nem kötelezhető.”

72. §

(1) A Vhr. 3. számú mellékletének A) része, „1. Általános előírások” pontja 2.2.1.1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.2.1.1. „Elfogadott exportőr” minősítés iránti kérelem benyújtásának feltételei:

— az exportőr a kérelem benyújtását megelőző tizenkét hónapban rendszeresen — átlagosan legalább heti egy alkalommal — szállított szabadkereskedelmi megállapodás keretében árut (rendszeres szállítás meghatározásánál a pán-európai kumulációs rendszerhez csatlakozó, Magyarországgal szabadkereskedelmi megállapodásokat kötött országokkal folyó kedvezményes kereskedelem keretében bonyolódó kiszállításokat együttesen kell figyelembe venni),

— vámszempontból megbízható,

— belföldi székhelyű,

— az áru származására vonatkozó igazolási kötelezettségének minden esetben maradéktalanul eleget tett,

— az illetékes vámhivatalnak az EUR.1 okmányhitelesítését vagy a külföldi vámhatóság felkérésére végzett utólagos vizsgálat eredményeként a származást igazoló okmá-

nyok utólagos megerősítését a megelőző tizenkét hónapban jogerősen elutasítani nem kellett,

— igazolni tudja, hogy a jövőben is rendszeresen fog árut szállítani szabadkereskedelmi megállapodás keretében,

— nem indult ellene csődeljárás.”

(2) A Vhr. 3. számú mellékletének A) része, „1. Általános előírások” pontja 2.2.1. alpontja a következő 2.2.1.4. és 2.2.1.5. alpontokkal egészül ki:

„2.2.1.4. Vissza kell vonni az elfogadott exportőri engedélyt, ha

a) az engedélyezés feltételei már nem állnak fenn, vagy

b) az engedélyben előírt kötelezettségeit az engedélyes a vámhatóság írásbeli felszólítása ellenére ismételtelen megszegi.

2.2.1.5. Az az engedélyes, akitől a vámhatóság a 2.2.1.4. pont b) alpontja alapján visszavonta az engedélyt, az engedély visszavonásától számított 12 hónapon belül újabb engedélyt e tevékenységre nem kaphat.”

(3) A Vhr. 7. számú melléklete helyébe az e rendelet melléklete lép.

73. §

(1) E rendelet — a (2) bekezdésben foglalt kivételével — a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba. Rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E rendelet 19. §-a, 29. §-a, 37. §-a és 47. §-a 2001. január 1-jén lép hatályba.

(3) Ha a kezességvállalási engedélyt a vámhatóság központi szerve az e rendelet hatálybalépését megelőzően adta ki, akkor a Vhr. 17. §-ának (6) bekezdésében foglalt kötelezettségnek az ügyfél legkésőbb 2000. december 27-ig köteles eleget tenni.

(4) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Vhr. 11. §-a (8) bekezdésének h) pontja, a 132. §-a (4) bekezdésének második mondata, a 152. §-a (6) bekezdésének utolsó mondata, a 171. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata, valamint a 177. §-ának (5) bekezdése hatályát veszti.

74. §

(1) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a 89/2000. (VI. 20.) Korm. rendelet 183. §-ának (4) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E § (7)—(13) bekezdése 2002. december 31-én hatályát veszti.”

„(7) Amennyiben az export célú termeléshez történő felhasználásra behozott vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelése 2000. december 31-e előtt megtörtént

és 2002 december 31-ig a vámkezelt árut az exportált termékbe igazoltan beépít(ik)ették, illetve annak előállításához felhasználták, továbbá az exportáru külföldre történő kiszállítása is megtörtént, a vám esedékessége napjától számított két éven belül — de legfeljebb 2002. december 31-ig — a vámteher a vámfizetésre kötelezett, vagy az exportőr részére visszatéríthető. A vámvisszatérítés további feltétele, hogy a vámfizetésre kötelezett a vámfizetési kötelezettségének igazoltan eleget tett, és a vámvisszatérítést kérő az áru kiszállítását igazoló okmányokat, valamint az anyagfelhasználási kimutatást csatolta. Amennyiben a kiszállítás a pán-európai kumuláció rendelkezései keretében valósult meg, a vámvisszatérítés e rendelkezések figyelembevételével történhet.”

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a 89/2000. (VI. 20.) Korm. rendelet 183. §-a a következő (17)—(18) bekezdéssel egészül ki:

„(17) Az e rendelet hatálybalépése előtt, a tv. 2000. július 1-je előtt hatályos 142. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja alapján kiszabott kamat mérséklésére, elengedésére, illetve az ezzel kapcsolatos jogorvoslatokra a késedelmi pótlék szabályait kell alkalmazni.

(18) A passzív feldolgozás vámeljárási tevékenységi engedélyezése és a vámeljárási lefolytatása során a következő átmeneti szabályokat kell alkalmazni:

a) a 2000. július 1-je előtt

1. a Gazdasági Minisztérium által kiadott, vagy
2. a megadottnak tekintendő

tevékenységi engedélyek érvényességi idejük végéig, vagy a külkereskedelmi szerződés érvényességéig alkalmazhatók. Ezek alapján a passzív feldolgozás vámeljárási alá vonáshoz új tevékenységi engedélyeket kiadni és megkövetelni nem kell;

b) a 2000. július 1-je előtt passzív feldolgozás vámeljárási kiléptetett áruk végtermékének belföldi forgalom számára történő vámkezelésekor a 2000. július 1-je előtt érvényes szabályok alapján kell eljárni, azaz: a vámterhet a külföldön hozzáadott külföldi anyag, alkatrész vagy feldolgozási díj — ideértve a javítás költségét is — alapulvételével a készáru vámtételével kell kiszabni;

c) a 2000. július 1-jén vagy azt követően kiléptetett passzív feldolgozás vámeljárási alá vont áruk visszahozatala során a tv. 106. §-a (2) bekezdésének rendelkezései alkalmazásával kell a vámterhet kiszabni valamennyi passzív feldolgozásból visszaérkező végtermék vámkezelésekor.”

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a 89/2000. (VI. 20.) Korm. rendelet 183. §-ának (14) bekezdése hatályát veszti.

75. §

E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a légiközlekedés védelmének szabályairól, a Légiközlekedés Védelmi Bizottság jogköréről, feladatairól és működésének rendjéről szóló 201/1998. (XII. 17.) Korm. rendelet 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § A vám- és pénzügyőrség közreműködik — a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvényben meghatározott feladataival összhangban — az e rendelet 1. §-a (1) bekezdésének *aa)*, *b)*—*c)*, *g)* pontjaiban, a (2) bekezdés *a)* pontjában, valamint a (3) bekezdés *d)* pontjában meghatározott feladatok ellátásában.”

76. §

(1) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a telepengedély alapján gyakorolható ipari és szolgáltató tevékenységekről, valamint a telepengedélyezés rendjéről szóló 80/1999. (VI. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § A rendelet hatálya kiterjed jogi személyekre, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságokra, természetes személyekre (egyéni vállalkozókra, bedolgozókra), bér munkát, illetve, aktív feldolgozást végzőkre, valamint a külföldi vállalkozások magyarországi fióktelepeire, amelyek e rendelet mellékletében felsorolt olyan ipari, szolgáltató, raktározási tevékenységet folytatnak, ahol a felhasznált és a technológia során keletkezett anyagok, illetőleg üzemeltetett berendezések miatt a végzett munkafolyamatok következményeként egészségártalom, tűz- és robbanásveszély, vagy zavaró környezeti hatás miatt levegő-, víz-, talajszennyezés, zajhatás léphet fel.”

(2) Az R. 4. §-ának *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A telepengedély kiadására irányuló kérelemben meg kell jelölni, illetve mellékelni kell)

„*f)* a telepen lévő vagy felhasználandó, illetve az alkalmazott technológia során keletkező hulladékokat, egészségre vagy környezetre veszélyes anyagokat, azok gyűjtésének, kezelésének módját, a 233/1996. (XII. 26.) Korm. rendelet szerinti, előzetesen beszerzett ÁNTSZ tevékenységi engedélyt,”

A miniszterelnök helyett:

Dr. Stumpf István s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatalt vezető
miniszter

A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi miniszter 36/2000. (XII. 8.) EüM rendelete

a fertőző betegségek jelentésének rendjéről szóló 63/1997. (XII. 21.) NM rendelet módosításáról

Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény 38. §-a (2) bekezdésének *b*) pontjában, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. §-a (2) bekezdésének *d*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A fertőző betegségek jelentésének rendjéről szóló 63/1997. (XII. 21.) NM rendelet (a továbbiakban: R.) 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 1. § (1) bekezdése és 2. § (2) bekezdése szerinti bejelentést a 2. számú melléklet szerinti „FERTŐZŐ BETEG BEJELENTÉSE” elnevezésű nyomtatványon (a továbbiakban: bejelentőlap), az 1. § (2) bekezdése és 2. § (3) bekezdése szerinti kijelentést a 3. számú melléklet szerinti „FERTŐZŐ BETEG KIJELENTÉSE” elnevezésű nyomtatványon (a továbbiakban: kijelentőlap) kell megtenni.”

2. §

(1) Az R. 5. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A városi intézet a be- és kijelentőlap (a továbbiakban: jelentő lap) kézhezvételét követő munkanap végéig annak adatait rögzíti a számítógépes fertőző beteg regisztrációs rendszerben; az azonos napon rögzített, ellenőrzött adatokat 24 órán belül elektronikus úton továbbítja a megbetegedés helye szerint területileg illetékes megyei intézetnek. A megyei intézet a városi intézetektől származó adatokat — személyazonosító adatok nélkül — naponta elektronikus úton továbbítja a „Johan Béla” Országos Epidemiológiai Központnak (a továbbiakban: OEK).”

(2) Az R. 5. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (3)—(4) bekezdések szerinti értesítés telefonon, faxon, illetve elektronikus úton is megtehető, ha az érintettel vagy környezetével kapcsolatban halasztást nem tűrő intézkedés megtételére van szükség.”

(3) Az R. 5. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (7) bekezdés számozása (8) bekezdésre módosul:

„(7) Az OEK a hozzá beérkezett, a Magyar Honvédségre vonatkozó adatokat naponta továbbítja az MH Egészségvédelmi Intézet Járványügyi Mikrobiológiai Osztályára.”

3. §

Az R. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1)—(2) bekezdések szerint bejelentett fertőző betegségről a megyei intézet telefonon, faxon, táviratilag, elektronikus úton vagy más alkalmas módon haladéktalanul értesíti az ÁNTSZ — megbetegedés helye szerint — illetékes városi intézetét.”

4. §

(1) Az R. 8. §-ának (6)—(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A városi intézet a jelentő lapokat — melyek alapján a számítógépes nyilvántartás (a továbbiakban: adatbázis) készül — betegségenként, ezen belül településenkénti csoportosításban tárolja.

(7) A megyei intézet a városi intézetektől hozzá eljuttatott fertőző betegek adatait számítástechnikai eszközök segítségével tartja nyilván.

(8) Az OEK az egész ország területéről származó egészségügyi adatokat számítástechnikai eszközök segítségével tartja nyilván.”

(2) Az R. 8. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A fertőző beteg nyilvántartás egy naptári évről vonatkozó adatait a városi intézet és a megyei intézet 30 évig, az OEK 50 évig őrzi meg. Az adatbázis rögzítésére szolgáló szoftver archiválása során úgy kell eljárni, hogy 2000-ig visszamenőleg a teljes adatbázis kezelhető legyen.”

5. §

Az R. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Járvány idején a városi intézet minden hét utolsó munkanapján faxon vagy elektronikus úton továbbított írásbeli jelentésben tájékoztatja a megyei intézetet a járvány során előfordult megbetegedések számáról, a járvány részleteiről, a fertőző betegség terjedésének módjáról és mértékéről, a megtett intézkedésekről és azok eredményeiről. A járvány lezajlását követően a városi intézet összefoglaló zárójelentést küld a megyei intézetnek, amely azokat összegyűjtve — a személyazonosító adatok feltüntetésével — továbbítja az OEK Járványügyi Osztályának.”

6. §

Az R. 10. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A városi intézet a tudomására jutott írásbeli adatok alapján hivatalból helyesbíti az egyes fertőző betegségekkel kapcsolatos eredetileg jelentett, de utóbb tévesnek bizonyult adatokat, amennyiben a betegellátó ezt felszólítás ellenére sem tette meg. A helyesbítés határideje a tárgyévet követő év január 31. napja.”

7. §

Az R. 2., 3. és 4. számú mellékletei helyébe e rendelet 1., 2. és 3. számú mellékletei lépnek.

8. §

Ez a rendelet 2001. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Gógl Árpád s. k.,
egészségügyi miniszter

1. számú melléklet a 36/2000. (XII. 8.) EüM rendelethez

[2. számú melléklet a 63/1997. (XII. 21.) NM rendelethez]

Az adatszolgáltatás a 63/1997. (XII. 21.) NM rendelet alapján kötelező.

FERTŐZŐBETEGBEJELENTÉSE

-
1. A beteg TAJ száma:
 2. A beteg neve: neme: férfi — nő*
 3. A beteg születési dátuma: év hó nap
 4. A megbetegedés helye: megye
 község, város, fővárosi kerület
..... utca házsám em., ajtó
 5. A betegség neve:
 6. A beteg állampolgársága*: magyar — külföldi: (ország)
 7. A beteg foglalkozása:
A munkahely, kollektíva neve:
címe:
 8. Megbetegedés kezdete: év hó nap
 9. Az ápolás helye*: otthon — kórházban
 10. Ha a beteget kórházba szállították, a felvétel dátuma: év hó nap
 11. A kórház megnevezése:
címe:
 12. Ha a betegség kórházi eredetű, a beteg mely osztályon fertőződött:
 13. A jelen betegség ellen kapott-e védőoltást a beteg*: igen — nem
 14. Szükséges-e a beteg környezetéből valakit kitiltani a munkahelyéről, kollektívából*: igen — nem
 15. A bejelentéssel egyidejűleg megkezdett diagnosztikai vizsgálat*: történt — nem történt
Ha történt, annak dátuma: év hó nap
-

Adatmódosítás

- a) A módosítandó rovat sorszáma:
- b) A módosítandó rovat korábban közölt adata:

* A megfelelő szöveg aláhúzendő.

Az orvos megjegyzései:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kelt: év hó nap

P. H.

.....
az orvos (kórház) neve és pontos címe

Az ÁNTSZ városi, fővárosi kerületi intézetének példánya.

(„Fertőző beteg jelentés” című díjelőleges postai boríték használata kötelező.)

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A FERTŐZŐ BETEG BEJELENTŐLAPHOZ

A jelentésre kötelezett fertőző betegségeknel (lásd a lap hátoldalán) nemcsak a klinikailag vagy laboratóriumi eljárások során megerősített esetekben kell megtenni a jelentést, hanem akkor is, ha csupán a betegség gyanúja merül fel.

A bejelentésre kötelezett fertőző megbetegedést vagy annak gyanúját az észleléstől számított 24 órán belül jelenteni kell.

Az egyértelmű adatszolgáltatás céljából a bejelentőlap valamennyi rovatát jól olvashatóan (nyomtatott nagybetűvel) kell kitölteni.

A bejelentőlap adatait kitöltés után ellenőrizni kell, és azok helyességét a jelentő orvos aláírásával és pecsétjével igazolja.

A perforációval ellátott 2 részből álló lapot a perforáció mentén szétválasztva a címzésnek megfelelően (a KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ lapját kivéve) borítékba téve („Fertőzőbeteg jelentés” című C. 3337—13/a bor. r. sz.) kell a címzettnek eljuttatni.

Adatmódosítás

A bejelentéssel kapcsolatos változásokat a bejelentőlapon kell megtenni.

Ha a bejelentett betegre vonatkozó adatok bármelyikében változás történt, valamelyik adatot a bejelentőlapon elírták, vagy hiányzó adat utólagos jelentésére van szükség, akkor a következők szerint szükséges eljárni: új bejelentőlapot kell kitölteni a végleges javított adatokkal, és a módosításra vonatkozó tájékoztatást a bejelentőlap ADATMÓDOSÍTÁS rovatában az a) és b) pontban kell megadni. *A bejelentés alapját képező kórisme, illetőleg gyanú helyesbítése azonban kijelentőlapon is megtehető.*

Ha az új diagnózis nem bejelentésre kötelezett fertőző betegség, vagy nem fertőző betegség, az adatmódosítást a zöldszínű kijelentőlapon kell megtenni.

A 63/1997. (XII. 21.) NM rendelet szerint be- és kijelentésre kötelezett fertőző betegségek

Személyazonosító adatokkal jelentendők:

Acut flaccid paralysis	Meningitis serosa
Ancylostomiasis	Mononucleosis infectiosa
Anthrax	Morbilli
Brucellosis	Ornithosis
Campylobacteriosis	Paratyphus
Cholera	Parotitis epidemica
Congenitalis rubeola syndroma	Pertussis
Diphtheria	Pestis
Dysenteria (shigellosis és amoebiasis)	Poliomyelitis anterior acuta
Dyspepsia coli	Q-láz
Egyéb E. coli által okozott megbetegedés	Rubeola
Echinococcosis	Salmonellosis
Encephalitis infectiosa (kullancsenc. és egyéb)	Scarlatina
Enteritis infectiosa	Schistosomiasis
Febris flava	Staphylococcosis
Febris recurrens	Strongyloidosis
Hepatitis infectiosa	Taeniasis
Keratoconjunctivitis epidemica	Tetanus
Legionellosis	Toxoplasmosis
Lepra	Trachoma
Leptospirosis	Trichinellosis
Listeriosis	Tularemia
Lyme-kór	Typhus abdominalis
Lyssa	Typhus exanthematicus
Lyssa fertőzésre gyanús sérülés (nem kijelentendő)	Varicella
Malaria	Vírusos haemorrhagias lázak
Malleus	Yersiniosis
Meningitis purulenta	Halálos kimenetelű nosocomialis sepsis

Személyazonosító adatok nélkül jelentendő: AIDS, HIV-fertőzés, oedema malignum, járványos méretű nosocomialis fertőzések

Cholera, diphtheria, febris flava, febris recurrens, lepra, lyssa, malleus, pestis, poliomyelitis anterior acuta, typhus abdominalis, typhus exanthematicus, vírusos haemorrhagias lázak, vagy e felsorolt betegségekre gyanús megbetegedés észlelését, illetve e betegség következtében történt elhalálózást az *írásbeli jelentés megtételén kívül telefonon vagy faxon is jelenteni kell* a Johan Béla Országos Epidemiológiai Központ Járványügyi osztályának és az *ÁNTSZ* megbetegedés helye szerint illetékes *megyei intézetének*.

Ugyancsak telefonon vagy faxon is jelenteni kell az *ÁNTSZ* megyei intézetének az emberről emberre terjedő fertőző betegségek halmozott előfordulását. Telefonon vagy faxon jelentendő bármilyen fertőző betegség (függetlenül attól, hogy a felsorolt bejelentendő fertőző betegség közé tartozik vagy nem), amennyiben szokatlanul súlyos formában, vagy a megszokottnál lényegesen nagyobb számban, járványosan fordul elő.

2. számú melléklet a 36/2000. (XII. 8.) EüM rendelethez

[3. számú melléklet a 63/1997. (XII. 21.) NM rendelethez]

Az adatszolgáltatás a 63/1997. (XII. 21.) NM rendelet alapján kötelező.

FERTŐZŐBETEGKIJELENTÉSE

1. A beteg TAJ száma:
2. A beteg neve: neme: férfi — nő*
3. A beteg születési dátuma: év hó nap
4. A megbetegedés helye: megye
 község, város, fővárosi kerület
 utca házszám em., ajtó
5. A betegség neve:
6. Kórházi felvétel dátuma: év hó nap
7. A kórház megnevezése:
 címe:
8. Kórházi elbocsátás dátuma: év hó nap
9. A betegség kimenetele*: gyógyult,
 tartós szervi elváltozás maradt,
 meghalt
10. A gyógyulás vagy elhalálozás dátuma: év hó nap
11. Az aetiológia tisztázására történt-e laboratóriumi diagnosztikai vizsgálat*: igen — nem
12. Az elvégzett mikrobiológiai vizsgálatok dátuma és eredménye:

A mintavétel dátuma	A kórokozó típusa, szerológiai eredmény

Adatmódosítás

a) A módosítandó rovat sorszáma:

b) A módosítandó rovat korábban közölt adata:

* A megfelelő szöveg aláhúzendő.

Az orvos megjegyzései:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kelt: év hó nap

P. H.

.....
az orvos (kórház) neve és pontos címe

Az ÁNTSZ városi, fővárosi kerületi intézetének példánya.

(„Fertőző beteg jelentés” című díjelőleges postai boríték használata kötelező.)

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A FERTŐZŐ BETEG KIJELENTŐLAPHOZ

A jelentésre kötelezett fertőző betegségeknel (lásd a lap hátoldalán) a betegség lezajlását (gyógyulás vagy halál) követő 24 órán belül meg kell tenni a kijelentést (kivétek a lyssa fertőzésre gyanús sérülés).

Az egyértelmű adatszolgáltatás céljából a kijelentőlap valamennyi rovatát jól olvashatóan (nyomtatott nagybetűvel) kell kitölteni.

A kijelentőlap adatait kitöltés után ellenőrizni kell, és azok helyességét a jelentő orvos aláírásával és pecsétjével igazolja.

A perforációval ellátott 2 részből álló lapot a perforáció mentén szétválasztva a címzésnek megfelelően (a KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ lapját kivéve) borítékba téve („Fertőzőbeteg jelentés” című C. 3337—13/bor. r. sz.) kell a címzettnek eljuttatni.

Adatmódosítás

A kijelentéssel kapcsolatos változást a kijelentőlapon kell megtenni.

Ha a kijelentett betegre vonatkozó adatok bármelyikében változás történt, valamelyik adatot a bejelentőlapon elírták, vagy hiányzó adat utólagos jelentésére van szükség, akkor a következők szerint szükséges eljárni: új kijelentőlapot kell kitölteni a végleges javított adatokkal és a módosításra vonatkozó tájékoztatást a kijelentőlap ADATMÓDOSÍTÁS rovatában az *a)* és *b)* pontban kell megadni.

A kizárólag klinikai tünetek alapján bejelentett fertőző betegségek esetén a mikrobiológiai vizsgálatokkal tisztázott végleges diagnózist mindig a kijelentőlapon kell közölni. Például ha az enteritis infectiosa diagnózissal bejelentett betegnél a székletbakteriológiai vizsgálat shigellosist igazolt, akkor ezt a kijelentőlapon „A betegség neve” című rovatban kell közölni, és a korábbi diagnózist az ADATMÓDOSÍTÁS résznél „*b)* A módosítandó rovat korábban közölt adata” című részbe kell írni.

A 63/1997. (XII. 21.) NM rendelet szerint be- és kijelentésre kötelezett fertőző betegségek

Személyazonosító adatokkal jelentendők:

Acut flaccid paralysis	Meningitis serosa
Ancylostomiasis	Mononucleosis infectiosa
Anthrax	Morbilli
Brucellosis	Ornithosis
Campylobacteriosis	Paratyphus
Cholera	Parotitis epidemica
Congenitalis rubeola syndroma	Pertussis
Diphtheria	Pestis
Dysentery (shigellosis és amoebiasis)	Poliomyelitis anterior acuta
Dyspepsia coli	Q-láz
Egyéb E. coli által okozott megbetegedés	Rubeola
Echinococcosis	Salmonellosis
Encephalitis infectiosa (kullancsenc. és egyéb)	Scarlatina
Enteritis infectiosa	Schistosomiasis
Febris flava	Staphylococcosis
Febris recurrens	Strongyloidosis
Hepatitis infectiosa	Taeniasis
Keratoconjunctivitis epidemica	Tetanus
Legionellosis	Toxoplasmosis
Lepra	Trachoma
Leptospirosis	Trichinellosis
Listeriosis	Tularemia
Lyme-kór	Typhus abdominalis
Lyssa	Typhus exanthematicus
Lyssa fertőzésre gyanús sérülés (nem kijelentendő)	Varicella
Malaria	Vírusos haemorrhagias lázak
Malleus	Yersiniosis
Meningitis purulenta	Halálos kimenetelű nosocomialis sepsis

Személyazonosító adatok nélkül jelentendő: AIDS, HIV-fertőzés, oedema malignum, járványos méretű nosocomialis fertőzések

Cholera, diphtheria, febris flava, febris recurrens, lepra, lyssa, malleus, pestis, poliomyelitis anterior acuta, typhus abdominalis, typhus exanthematicus, vírusos haemorrhagias lázak, vagy e felsorolt betegségekre gyanús megbetegedés észlelését, illetve e betegség következtében történt elhalálózást az *írásbeli jelentés megtételén kívül telefonon vagy faxon is jelenteni kell* a Johan Béla Országos Epidemiológiai Központ Járványügyi osztályának és az *ÁNTSZ* megbetegedés helye szerint illetékes *megyei intézetének*.

Ugyancsak telefonon vagy faxon, is jelenteni kell az *ÁNTSZ* megyei intézetének az emberről emberre terjedő fertőző betegségek halmozott előfordulását. Telefonon vagy faxon jelentendő bármilyen fertőző betegség (függetlenül attól, hogy a felsorolt bejelentendő fertőző betegség közé tartozik vagy nem), amennyiben szokatlanul súlyos formában, vagy a megszokottnál lényegesen nagyobb számban, járványosan fordul elő.

3. számú melléklet a 36/2000. (XII. 8.) EüM rendelethez

[4. számú melléklet a 63/1997. (XII. 21.) NM rendelethez]

Az adatszolgáltatás a 63/1997. (XII. 21.) NM rendelet alapján kötelező.

JÁRVÁNYÜGYI ÉRTESÍTÉS FERTŐZŐ BETEGRŐL

A beteg TAJ száma:

A beteg neve:

A beteg születési dátuma: év hó nap

A diagnózis megállapításakor a beteg tartózkodási helye:

A megbetegedés helye: megye

..... község, város

..... utca házsám em., ajtó

A betegség neve:

A beteg állandó lakhelye:

A beteg munkahelye, kollektívája:

Járványügyi intézkedések:

Az elvégzett mikrobiológiai vizsgálatok dátuma és eredménye:

A mintavétel dátuma	A kórokozó típusa, szerológiai eredmény

Megjegyzés:

Kelt: év hó nap

P. H.

.....
megyei, városi, fővárosi kerületi tiszt(i)főorvos

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ

Ha a fertőző beteg bejelentőlap nem a megbetegedés helye szerint illetékes háziorvostól érkezett, abban az esetben erről a „Járványügyi értesítés fertőző betegről” elnevezésű nyomtatványon haladéktalanul értesíteni kell az ÁNTSZ megbetegedés helye szerinti illetékes városi, fővárosi kerületi intézetét. Az értesítést telefonon (faxon) is ki kell egészíteni, ha a beteggel vagy környezetével kapcsolatban késedelmet nem tűrő intézkedések megtételére van szükség.

Az ÁNTSZ megyei intézetének epidemiológusa küldi a pozitív diagnosztikus laborvizsgálati eredményeket az ÁNTSZ megbetegedés helye szerinti illetékes városi, fővárosi kerületi intézetének a szükséges intézkedések megtétele céljából.

Ha a bejelentés alapját állatról emberre terjedő fertőző betegség (anthrax, brucellosis, echinococcosis, leptospirosis, lyssa, illetőleg lyssa fertőzésre gyanús sérülés, malleus, ornithosis, Q-láz, taeniasis, trichinellosis, tularemia) képezte, a járványügyi értesítés megküldésével, sürgős esetben ezenkívül közvetlenül (szóban, telefonon, faxon) is értesíti a területileg illetékes állatorvost.

(„Fertőző beteg jelentés” című díjelőleges postai boríték használata kötelező.)

**Az egészségügyi miniszter
37/2000. (XII. 8.) EüM
rendelete**

**a fontos és bizalmas munkakörökről,
valamint a biztonsági ellenőrzés szintjéről**

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 78. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján — a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszterrel egyetértésben — az Nbtv. 71. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya az Egészségügyi Minisztériumra és az egészségügyi miniszter irányítása, illetve felügyelete alá tartozó szervekre terjed ki.

2. §

Az 1. §-ban meghatározott szerveknél a fontos és bizalmas munkaköröket, továbbá a biztonsági ellenőrzés szintjét — az Nbtv. 68. §-a (4) bekezdésének *e*) pontján, valamint 2. számú mellékletének 1—17. pontjain túlmenően — a *melléklet* határozza meg.

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésének időpontjában az e rendeletben meghatározott fontos és bizalmas munkakört betöltők nemzetbiztonsági ellenőrzését legkésőbb 2001. július 1-jéig kezdeményezni kell.

Dr. Gógl Árpád s. k.,
egészségügyi miniszter

Melléklet a 37/2000. (XII. 8.) EüM rendelethez

A fontos és bizalmas munkakörök és a biztonsági ellenőrzések szintje

A szervezet és a munkakörök megnevezése	Ellenőrzési fokozat (kérdőívtípus)
<i>Egészségügyi Minisztérium</i>	
Titokvédelmi felügyelő	C
Titkos ügykezelést végző köztisztviselő és ügykezelő	B
Főosztályvezető-helyettes	B
Önálló szervezeti egységvezető, főosztályvezetői besorolás nélkül	C
Osztályvezető	B
Miniszter személyi titkárságának köztisztviselői	B
Kabinetiroda köztisztviselői	A
Államtitkári titkárság köztisztviselői	A
Helyettes-államtitkár titkárságának köztisztviselői	A
Szervezési Iroda köztisztviselői	C
Tájékoztatási és kommunikációs feladatokat ellátó szervezeti egység köztisztviselői	A
Közigazgatási koordinációs feladatokat ellátó szervezeti egység köztisztviselői	B
Azon köztisztviselők, akik államtitoknak minősülő külföldi minősítéssel és jelöléssel ellátott adatot, továbbá az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 5/B. § (4) bekezdése alapján nemzetközi szerződésben meghatározott adatot kell megismerniük, kezelniük	C
Azon köztisztviselők, akik szolgálati titoknak minősülő külföldi minősítéssel és jelöléssel ellátott adatot, továbbá az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 5/B. § (4) bekezdése alapján nemzetközi szerződésben meghatározott adatot kell megismerniük, kezelniük	B
Állományon kívüli, minősített adatokkal foglalkozó szakértők, tanácsadók, tolmácsok, fordítók és más közreműködők	C

A szervezet és a munkakörök megnevezése	Ellenőrzési fokozat (kérdőívtípus)
<i>Az egészségügyi miniszter felügyelete alá tartozó intézmény</i>	
Országos tisztifőorvos helyettesei	C
Országos Közegészségügyi Központ főigazgatója	C
Országos Epidemiológiai Központ főigazgatója	C
Országos Gyógyszerészeti Intézet főigazgatója	C
Országos Vérellátó Szolgálat főigazgatója	C
Országos Mentőszolgálat főigazgatója	C
Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet főigazgatója	C
Titkos ügykezelők	B

A gazdasági miniszter 41/2000. (XII. 8.) GM rendelete

egyes miniszteri rendeletek módosításáról

A gázszolgáltatásról szóló 1994. évi XLI. törvény 31. §-ának (3) bekezdésében, valamint a villamos energia termeléséről, szállításáról és szolgáltatásáról szóló 1994. évi XLVIII. törvény 55. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A földgáz díjának megállapításáról szóló 11/1999. (III. 19.) GM rendelet (a továbbiakban: R11.) 1. számú melléklete helyébe e rendelet 1. számú melléklete lép.

(2) Az R11. 3. §-ának (14)—(19) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek, ezzel egyidejűleg a korábbi (19)—(23) bekezdések számozása (20)—(24) bekezdésekre változik:

„(14) A hatósági (legmagasabb) árak az 1. számú mellékletben meghatározott

- A) árszabás,
- B) árszabás, valamint az
- E) árszabás 4. pontja

esetén két kategória („1. árkatégória” és „2. árkatégória”) szerint kerülnek meghatározásra.

(15) A gázértékesítőnek az 1. számú mellékletben meghatározott A) árszabás „1. árkatégória” alatt megjelölt díjtételeket kell alkalmaznia (legmagasabb) hatósági árként, kivéve a gázszolgáltató által az E) árszabás 4. pont „2. árkatégória” díjtételei szerint elszámolt gázmennyiséget, amelyre (legmagasabb) hatósági árként az A) árszabás „2. árkatégória” alatt megjelölt díjtételeket kell alkalmazni.

(16) Az 1. számú mellékletben meghatározott

- B) árszabáson belül a gázértékesítő,
- E) árszabás 4. pontján belül a gázszolgáltató

az „1. árkatégória” alatt megjelölt díjtételeket köteles (legmagasabb) hatósági árként alkalmazni:

a) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 87. § (2) bekezdésében, valamint az annak végrehajtására kiadott, az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 8. §-ának (2) bekezdésében meghatározott költségvetési szerv földgáz felhasználása,

b) az a) pontban meghatározott szervek körébe nem tartozó egészségügyi, oktatási, szociális intézmény földgáz felhasználása,

c) a lelkiismeret és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény 8. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és ugyanezen törvény 9. §-a szerint a bírósági nyilvántartásba felvett egyház — hitéleti tevékenység folytatására szolgáló — főzési, illetve épületeinek, helységeknek fűtését (hűtését) szolgáló berendezéseinek és használati melegvíz előállítására szolgáló engedélyezett egyedi vagy központi fűtőberendezések földgáz felhasználása,

d) a nem közcélú villamosmű által átvett azon földgáz mennyiség, melyet az érintett

1. az 5 MW vagy annál kisebb termikus teljesítményigényű, valamint
2. az a)–c) pontokban meghatározott (5 MW-nál nagyobb termikus teljesítményigényű)

fogyasztók közvetlen vagy közvetett távhőellátása érdekében vásárol,

e) a nem gázszolgáltató által vásárolt földgáz — az alábbi 1. és 2. pontokban felsorolt fogyasztók számára vásárolt földgáz mennyiség arányában —, amely közvetlenül vagy közvetve olyan fogyasztóknak ad el földgázt, melyek

1. nem minősülnek közcélú villamosműnek és teljesítményigényük (100 m³/h-nál nagyobb névleges teljesítményű gázmérővel rendelkezők esetén teljesítményilekötésük, 20—100 m³/h névleges teljesítményű gázmérővel rendelkezők esetén gázmérők névleges összteljesítménye) 500 m³/h vagy annál kisebb,

2. 500 m³/h-nál nagyobb teljesítményigényűek, de jellegük és fogyasztásuk alapján az *a)*—*c)* pontok szerinti kategóriákba tartoznak.

(17) A (16) bekezdés hatálya alá nem tartozó fogyasztók esetében az 1. számú mellékletben meghatározott *B)* árszabáson belül és az *E)* árszabás 4. pontján belül „2. árkatégoria” alatt megjelölt díjtételeket kell (legmagasabb) hatósági árként alkalmazni.

(18) A gázértékesítő és gázszolgáltató közötti mérési és számlázási időszakra vonatkozóan a gázszolgáltató a jegyzőkönyvezéskor köteles megadni az *E)* árszabás 4. pont „2. árkatégoria”-ja szerint értékesített gázmennyiséget, amelyre a gázértékesítő az *A)* árszabás „2. árkatégoria” szerinti viszonteladói gázdíjat számlázza. A gázszolgáltató az *E)* árszabás 4. pont „2. árkatégoria” szerint elszámolt gázmennyiségekről tételes nyilvántartást vezet és a mérési-számlázási időszakra összesített adatszolgáltatást teljesít a gázértékesítő részére. A Magyar Energia Hivatal ellenőrizheti a gázszolgáltató *E)* árszabás 4. pontjánál alkalmazott árkatégoriák szerint értékesített gázmennyiségeket. Ha az ellenőrzés során helyesbítő mennyiséget állapít meg, a gázértékesítő helyesbítő számlát állít ki. A gázértékesítő a téves áralkalmazás időtartamára az 1. számú mellékletben szereplő *A)* árszabás „2. árkatégoriájában” meghatározott gázdíjon felül kiegészítő díjat érvényesíthet, melynek mértéke a helyesbített mennyiségre a jegybanki alapkamat + 1%. A gázértékesítő csak akkor köteles a kiegészítő díjat megfizetni, ha a helyesbítésre okot adó téves áralkalmazás neki felróható.

(19) Az *E)* árszabás 4. pontja alá tartozó fogyasztó a saját felhasználása alapján határozza meg az egyes árkatégoriák szerint vételezett földgázmennyiséget, melyről tételes nyilvántartást vezet és a mérési-számlázási időszakra összesített adatszolgáltatást teljesít annak részére, akitől a földgázt vásárolja. A Magyar Energia Hivatal ellenőrizheti az egyes árkatégoriák szerint felhasznált gázmennyiséget. Ha az ellenőrzés során helyesbítő mennyiséget állapít meg, a gázszolgáltató arról helyesbítő számlát állít ki. A gázszolgáltató a téves áralkalmazás időtartamára az 1. számú mellékletben szereplő *E)* árszabás 4. pontjához tartozó 2. árkatégoria díjain felül kiegészítő díjat érvényesíthet, melynek mértéke a helyesbített mennyiségre a jegybanki alapkamat +1%. A gázszolgáltató csak akkor köteles a kiegészítő díjat megfizetni, ha a helyesbítésre okot adó téves áralkalmazás neki felróható.”

(3) Az R11. 4. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, valamint az R11. a 2. számú mellékletben meghatározott 5. számú melléklettel egészül ki:

„(9) A napi átlaghőmérséklet figyelembevételével a leköött napi teljesítmény

— 5% alatti,

— 5% vagy annál nagyobb, de 10% -nál kevesebb,

— 10% -os vagy annál nagyobb

túllépése esetén a gázszolgáltató a rendelet 5. számú melléklete szerinti díjat köteles megfizetni a gázértékesítőnek.

A többszöri teljesítménytúllépés eseteit a felek szerződésben határozzák meg.”

2. §

A közcélú villamosmű és hőtermelő létesítménye (fűtőműve) által értékesített gőz és melegített víz árának megállapításáról szóló 34/1995. (VIII. 25.) IKM rendelet (a továbbiakban: R34.) 4. §-ának (5)—(6) bekezdései helyébe a következő (5)—(9) bekezdések lépnek:

„(5) A közcélú villamosmű az e rendelet 1. számú mellékletében „1. árkatégoria” alatt meghatározott díjat köteles (legmagasabb) hatósági árként alkalmazni

a) az 5 MW vagy annál kisebb termikus teljesítményigényű hőfelhasználók,

b) az 5 MW-nál nagyobb termikus teljesítményigényű

ba) lakossági végfelhasználók,

bb) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 87. § (2) bekezdésében, valamint az annak végrehajtására kiadott, az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 8. §-ának (2) bekezdésében meghatározott költségvetési szervek,

bc) a *bb)* pontban meghatározott szervek körébe nem tartozó egészségügyi, oktatási és szociális intézmények,

bd) a lelkiismeret és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény 8. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és ugyanezen törvény 9. §-a szerint a bírósági nyilvántartásba felvett egyházak — hitéleti tevékenység folytatására szolgáló — épületei, helységei,

c) az *a)* és *b)* pontokban meghatározott fogyasztói kör hőigényét akár közvetlenül akár közvetve ellátók részére értékesített hőmennyiség elszámolása során.

(6) A gázszolgáltató a közcélú villamosmű kérelmére a számlát helyesbíti az (5) bekezdés szerinti, saját — földgáz alapú — termelésből elszámolt hőmennyiség után. Ha a közcélú villamosműnek földgázt eladó nem a gázértékesítő, akkor a gázszolgáltató az előbbi számlahelyesbítés mértékével megegyező összegű számlahelyesbítésre jogosult a gázértékesítővel szemben. A földgáz szolgáltatója és fogyasztója ettől eltérő elszámolásban is megállapodhat. A számlahelyesbítés tartalmát képező pénzösszeg mértékét az 1. számú mellékletben „1. árkatégoria” és „2. árkatégoria” alatt meghatározott díjtételek különbségének és a közcélú villamosmű által az „1. árkatégoria” szerint elszámolt hőmennyiségnek a szorzataként kell kiszámítani.

(7) A Magyar Energia Hivatal ellenőrizheti a gázszolgáltató *E)* árszabás 4. pontjánál alkalmazott árkatégoriák szerint értékesített gázmennyiségeket. Ha az ellenőrzés során helyesbítő mennyiség kerül megállapításra, arról a gázszolgáltatónak helyesbítő számlát kell kiállítani. A gázszolgáltató a téves áralkalmazás időtartamára az 1. számú mellékletben szereplő *E)* árszabás 4. pontjának „2. árkatégoriájában” meghatározott gázdíjon felül kiegészítő díjat

érvényesíthet, melynek mértéke a helyesbített mennyiség-re a jegybanki alapkamat +1%. A gázszolgáltató csak akkor köteles a kiegészítő díjat megfizetni, ha a helyesbítésre okot adó téves áralkalmazás neki felróható.

(8) A közcélú villamosmű a számlahelyesbítésre jogosító földgáz mennyiségéről és a vásárolt hőmennyiségről tételes nyilvántartást vezet, és a mérési-számlázási időszakokra összesített adatokat hozzáférhetővé teszi annak részére, akitől a földgázt vagy a hőt vásárolja. A tételes nyilvántartásokat a Magyar Energia Hivatal ellenőrizheti.

(9) Arra a saját, földgáz alapú hőtermelést szolgáló földgázmennyiségre, amelyet a közcélú villamosmű az „1. árkategória” díjtételei alapján szerzett be, nem alkalmazható a (6) bekezdésben foglalt számlahelyesbítés.”

3. §

(1) Ez a rendelet — az 1. § (3) bekezdésében foglaltak, valamint a 2. számú melléklet kivételével — a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) Az e rendelet 1. §-ának (3) bekezdése és 2. számú melléklete 2001. január 1-jén lép hatályba.

(3) E rendelet hatálybalépésével az egyes miniszteri rendeletek módosításáról szóló 38/2000. (X. 31.) GM rendelet 2. §-a, valamint 1. számú melléklete és az 5. § (2) bekezdése hatályát veszti.

*Dr. Matolcsy György s. k.,
gazdasági miniszter*

1. számú melléklet a 41/2000. (XII. 8.) GM rendelethez

[1. számú melléklet a 11/1999. (III. 19.) GM rendelethez]

A földgáz legmagasabb díjai ÁFA nélkül

A) Vizonteladói árszabás

1. árkategória		2. árkategória		Vizonteladói díjkezdvezmény (Ft/MJ)
Éves vizonteladói teljesítménydíj (Ft/MJ/nap)	Vizonteladói gázdíj (Ft/MJ)	Éves vizonteladói teljesítménydíj (Ft/MJ/nap)	Vizonteladói gázdíj (Ft/MJ)	
9,85	0,571	9,85	0,853	0,055

B) Szállítóvezetési árszabás

1. árkategória		2. árkategória	
Éves szállítóvezetési teljesítménydíj (Ft/MJ/h)	Szállítóvezetési gázdíj (Ft/MJ)	Éves szállítóvezetési teljesítménydíj (Ft/MJ/h)	Szállítóvezetési gázdíj (Ft/MJ)
432	0,585	550	0,856

C) Lakossági fogyasztás árszabása

	Gázmérő(k) névleges (össz)teljesítménye (m ³ /h)	Éves lakossági alapidíj (Ft)	Éves lakossági alapidíj* [Ft/(m ³ /h)]	Gázdíj (Ft/MJ)
1.	20-nál kisebb	2016	—	0,917
2.	20 és 20-nál nagyobb	—	3776	0,834

* m³/h a gázmérő(k) névleges (össz)teljesítményére vonatkoztatva.

D) Mérővel nem rendelkező lakások árszabása

Fogyasztás egységára (Ft/MJ)	0,952
------------------------------	-------

E) Nem lakossági árszabás

	Gázmérő(k) névleges (össz)teljesítménye (m ³ /h)	Éves alapdíj (Ft)	Éves alapdíj* [Ft/(m ³ /h)]	Gázdíj (Ft/MJ)
1.	20-nál kisebb	2016	—	0,917
2.	20—100	—	3776	0,834

* m³/h a gázmérő(k) névleges (össz)teljesítményére vonatkoztatva.

	Gázmérő(k) névleges (össz)teljesítménye nagyobb 100 m ³ /h-nál Teljesítménylekötés	Éves teljesítménydíj (Ft/MJ/h)	Gázdíj (Ft/MJ)
3.	101—500	432	0,680

	Gázmérő(k) névleges (össz)teljesítménye nagyobb 100 m ³ /h-nál Teljesítménylekötés	1. árkatégória		2. árkatégória	
		Éves teljesítménydíj (Ft/MJ/h)	Gázdíj (Ft/MJ)	Éves teljesítménydíj (Ft/MJ/h)	Gázdíj (Ft/MJ)
4.	500-nál nagyobb	432	0,587	550	0,860

F) Üzemanyag árszabás

Üzemanyagdíj (Ft/nm ³)	77,7
------------------------------------	------

G) Felemelt díj

Felemelt gázdíj (Ft/MJ)	2,2
-------------------------	-----

2. számú melléklet a 41/2000. (XII. 8.) GM rendelethez

[5. számú melléklet a 11/1999. (III. 19.) GM rendelethez]

	Teljesítménytúllépés mértéke	I.	II.	III.
		Napi átlaghőmérséklet —6° fölött	Napi átlaghőmérséklet —6° és —8° között	Napi átlaghőmérséklet —8° alatt
A	5% alatt (0,1—4,9%)	Az éves díj 1/12 része a havi legnagyobb túllépésre számítva	Az éves díj 1/12 része a havi legnagyobb túllépésre számítva	Naponként a többletteljesítmény éves díjának 3/365 része
B	5 és 10% között (5,0—9,9%)	Az éves díj 1,1-szerese a havi legnagyobb túllépésre számítva	Az éves díj 1/6 része a havi legnagyobb túllépésre számítva	Naponként a többletteljesítmény éves díjának 5/365 része
C	10% fölött	Az éves díj 1,25-szerese a havi legnagyobb túllépésre számítva	Az éves díj 1/2 része a havi legnagyobb túllépésre számítva	Az éves díj 1/12 része a havi legnagyobb túllépésre számítva

III. rész HATÁROZATOK**Az Országgyűlés határozatai****Az Országgyűlés
94/2000. (XII. 8.) OGY
határozata**

**az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról,
tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló
39/1998. (VI. 29.) OGY határozat módosításáról***

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 39/1998. (VI. 29.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

a Környezetvédelmi bizottságba

Danka Lajost

a bizottság alelnökévé

megválasztja.

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Kocsi László s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szabó Erika s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés
95/2000. (XII. 8.) OGY
határozata**

Pallag László mentelmi ügyében**

A Magyar Köztársaság Országgyűlése *Pallag László* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 17.B.24.434/2000/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Kocsi László s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szabó Erika s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2000. december 5-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2000. december 5-i ülésnapján fogadta el.

**Az Alkotmánybíróság
határozatai****Az Alkotmánybíróság
45/2000. (XII. 8.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség vizsgálatára irányuló indítványok tárgyában meghozta az alábbi

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az indítványokat, amelyek szerint az Országgyűlés alkotmányellenes helyzetet idézett elő azal, hogy nem alkotott átfogó törvényt a diszkrimináció tilalmáról, elutasítja; azokat az indítványokat pedig, amelyek szerint az átfogó diszkrimináció-ellenes törvény megalkotásának elmulasztásával az Országgyűlés nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségét megsértette, visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS**I.**

1. Több indítványozó fordult az Alkotmánybírósághoz annak megállapítása végett, hogy „a Magyar Köztársaság Országgyűlése jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, mivel nem alkotott átfogó törvényt a diszkrimináció tilalmáról”.

Az indítványozók szerint az Alkotmány 7. § (1) bekezdése, a 8. § (1)—(2) bekezdései — a Magyar Köztársaság által aláírt nemzetközi egyezményekre is figyelemmel — együttesen az Országgyűlés kötelezettségévé teszik egy diszkrimináció-ellenes törvény megalkotását. Úgy vélik, hogy „a jelenlegi magyar jogrendszerben meglévő diszkrimináció-ellenes szabályok — melyek több törvényben, így a Büntető Törvénykönyvben, a Munka Törvénykönyvében található — nem elégítik ki azokat a követelményeket, melyek a felhívott alkotmányos törvényhelyekből és a nemzetközi jogelvekből kötelező jelleggel erednek”.

Az egyik indítványozó álláspontja szerint „a magyar társadalomban és állami intézményrendszerében tapasztalható diszkrimináció kezelésére — mint annak egyik, bár semmiképp sem kizárólagos eszköze — mindenképp szükség van a diszkrimináció tilalmát egy törvényben átfogó

góan szabályozó, garanciákat nyújtó, szankciókat megállapító és eljárási rendet intézményesítő jogszabályra”.

2. Az Alkotmánynak az indítványozók által hivatkozott, illetve az indítvánnyal érintett rendelkezései a következők:

„7. § (1) A Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja továbbá a nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját.”

„8. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri az ember sértetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége.

(2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

(2) Az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti.

(3) A Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.”

II.

Az indítványok az alábbiak szerint megalapozatlanok:

1. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság hivatalból, illetőleg bárki indítványára azt állapítja meg, hogy a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, a mulasztást elkövető szervet — határidő megjelölésével — felhívja feladatának teljesítésére.

E törvényi rendelkezés alkalmazása során a két feltételnek — a mulasztásnak és az ennek folytán előidézett alkotmányellenes helyzetnek — együttesen kell fennállnia. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogalkotói feladat elmulasztása akkor állapítható meg, ha a jogalkotó jogalkotási kötelezettsége konkrét jogszabályi felhatalmazásból ered, vagy valamely alapvető jog érvényesüléséhez magából az Alkotmányból szükségszerűen következik a jogszabály megalkotásának kényszere. A jogalkotó szerv jogszabály-alkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles tehát eleget tenni, ha azt észleli, hogy a hatás- és feladatkörébe tartozó területen jogszabályi rendezést igénylő kérdés merült fel, feltéve, hogy a szabályozást valamely alkotmányos jog érvényesülése vagy biztosítása kényszerítően megköveteli

[22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.]. Az állam jogalkotói kötelezettsége — ahogy erre az Alkotmánybíróság a 37/1992. (VI. 10.) AB határozatában (ABH 1992, 227, 231.) rámutatott — következhet az Alkotmányból kifejezett rendelkezés nélkül is, ha valamely alkotmányos alapjog biztosítása ezt feltétlenül szükségessé teszi.

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességgel kapcsolatos gyakorlatát legutóbb áttekintő 2/2000. (II. 25.) AB határozatban rámutatott arra is, hogy „az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg akkor is, ha alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.]. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányvétséget nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 204, 205.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepción belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 122, 128.; 15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 132, 138.]. A szabályozás tartalmának hiányos voltából eredő alkotmányvétséget mulasztás megállapítása esetében is a mulasztás, vagy a kifejezett jogszabályi felhatalmazáson nyugvó, vagy ennek hiányában, a feltétlen jogszabályi rendezést igénylő jogalkotói kötelezettség elmulasztásán alapul”. (ABK 2000. február, 26, 30.)

2. Mivel kifejezett alkotmányi felhatalmazás átfogó diszkrimináció-ellenes törvény megalkotására nézve nincs, az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, levezethető-e az Alkotmányból az átfogó kódex megalkotására vonatkozó törvényhozói kötelezettség.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint: „A jogbiztonság követelményét önmagában nem sérti az, ha valamely tárgykörre több jogszabály is — és nem egyetlen átfogó — tartalmaz rendelkezéseket.” (1103/B/1990. AB határozat, ABH 1993, 539, 542.) Vagyis önmagában nem alkotmányellenes, ha az ugyanarra az életviszony-csoportra vonatkozó szabályozás több, külön törvényben és alacsonyabb szintű jogszabályokban található, és nem egyetlen jogforrás tartalmazza azt. (725/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 663, 664.; 518/B/1996. AB határozat, ABH 1996, 624, 625.)

Az Alkotmánybíróság arra is többször rámutatott: nem minden, az alapjoggal összefüggő tárgykör követeli meg a törvényi szabályozást. Közvetett és távoli összefüggés esetén a rendeleti szabályozás nem sérti sem az Alkotmány 2. §-ában írt jogállamiság elvét, sem az Alkotmány 8. §-ában foglaltakat, sem a jogalkotásról szóló törvényben írtakat. Ha nem így lenne, mindent törvényben kellene szabályozni. [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 300.; 48/1998. (XI. 23.) AB határozat, ABH 1998, 333, 337.; 50/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABH 1998, 387, 400.] Mindebből az következik, hogy a jogrendszer egészének

kell a hátrányos megkülönböztetés lehetőségét kizárnia, illetve a hátrányos megkülönböztetés elleni védelem eszközeit és garanciáit megteremtenie.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint tehát a diszkrimináció-ellenes szabályozás „ágazati tagoltsága” nem eredményez önmagában alkotmányellenességet. A diszkrimináció-ellenes szabályozás többszintű rendszerben, a generális alkotmányos szabályhoz kapcsolódóan az egyes nagyobb jogterületekre, jogágakra lebontott megvalósítása nem alkalmatlan a hátrányos megkülönböztetés elleni hatékony fellépés biztosítására. A szabályozásban természetesen mutatkozhatnak hiányosságok; előfordulhat, hogy a tagolt szabályozás egyes hátrányos megkülönböztetést megvalósító esetekre nem tartalmaz rendelkezést. Ezt megfelelő indítvány alapján, vagy adott esetben hivatalból az Alkotmánybíróságnak kell megállapítania.

3. Az Alkotmánybíróság azt is vizsgálta, hogy a magyar jogrendszer — mint azt az indítványozó állítja — valóban híján van-e a diszkrimináció tilalmát átfogóan szabályozó jogszabálynak, illetve valóban hiányoznak-e a tilalom érvényesüléséhez szükséges garanciák, szankciók, valamint eljárási rend, és mindezek folytán megállapítható-e a jogalkotói mulasztás.

3.1. A diszkrimináció tilalma a legmagasabb jogforrási szinten, az Alkotmányban jelenik meg. Az Alkotmány az emberek egyenlőségét két irányból közelíti meg: egyrészt kimondja, hogy mindenki egyenlő, másrészt tiltja a hátrányos megkülönböztetést. Az Alkotmány az egyenjogúság fogalmát tágan határozza meg: a 70/A. § (1) bekezdésében foglalt felsorolás gyakorlatilag átfogja az esetleges megkülönböztetés szempontjából releváns összes életviszonyt, ám példálózó jellegű, tehát az alkotmányos védelem a felsorolásban nem szereplő más diszkriminációs szituációra is vonatkozik, ahogy ezt az Alkotmánybíróság gyakorlata is mutatja. Az „egyéb helyzet” fordulat így több ízben szolgált jogszabályhelyek megsemmisítésének alapjául mint pl. a szexuális irányultság a 20/1999. (VI. 25.) AB határozatban (ABH 1999, 159.), a jogsértés súlya a nem vagyoni kártérítésnél [34/1992. (VI. 1.) AB határozat, ABH 1992, 192.], a foglalkozás [74/1995. (XII. 15.) AB határozat, ABH 1995, 369.], vagy a személyiség jogi avagy természetes mivolta [68/1997. (XII. 29.) AB határozat, ABH 1997, 421.].

Az Alkotmány 70/A. § (2) bekezdése tehát korántsem deklaratív, hiszen az Alkotmány e rendelkezése a „mérce” az Alkotmánybíróság eljárásában a jogalkotás alkotmányosságának megítéléséhez, a diszkriminatív tartalmú jogszabályok alkotmányellenessé minősítéséhez és megsemmisítéséhez.

A konkrét, vagyis a jogalkalmazásban és más élethelyzetekben elszenvedhető hátrányos megkülönböztetés lehetőségére reagál a 70/A. § (2) bekezdése, amikor kimondja, hogy az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti. Az Alkotmánynak a hátrányos megkülönböztetést tiltó

ezen rendelkezései konkrét megfogalmazás nélkül is az „Alkotmány részei lennének”, a jogállamiság elvének fogalmi elemei között lennének felismerhetőek (jogbiztonság, jogegyenlőség).

3.2. A diszkrimináció megállapítása szükségképpen valamiféle összehasonlítást igényel, minthogy az bizonyos, meghatározott szempontból egyenlőnek tekintett személyek, dolgok vagy jelenségek megkülönböztetett kezelésében áll. E megkülönböztetett kezelésnek a külső világban érzékelhetőnek kell lennie. A jogi értelemben megragadható diszkrimináció mindig valamilyen jogra vagy kötelezettségre vonatkoztatva értelmezhető: valamely jog megvonásában vagy másokat nem terhelő kötelezettség megállapításában kell megtestesülnie, csak így válik jogilag relevánssá.

A megkülönböztetés lehet hátrányos vagy pozitív. Az Alkotmány 70/A. §-a a hátrányos megkülönböztetést tiltja, ahogy ezt az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében megfogalmazott megkülönböztetési tilalom értelmezésével kapcsolatban a 9/1990. (IV. 25.) AB határozatban megállapította: „a diszkrimináció tilalma nem jelenti azt, hogy minden, még a végső soron nagyobb társadalmi egyenlőséget célzó megkülönböztetés is tilos. A megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. ... az azonos személyi méltóság jogából esetenként következhet olyan jog is, hogy a javakat és esélyeket mindenki számára (mennyiségileg is) egyenlően osszák el. De ha valamely — az Alkotmányba nem ütköző — társadalmi cél vagy valamely alkotmányos jog csakis úgy érvényesíthető, hogy e szűkebb értelemben vett egyenlőség nem valósítható meg, akkor az ilyen pozitív diszkriminációt nem lehet alkotmányellenesnek minősíteni.

A pozitív diszkrimináció korlátjának a tágabb értelemben leírt, tehát az egyenlő méltóságra vonatkozó megkülönböztetés tilalma, illetve az Alkotmányban pozitívan megfogalmazott alapjogok tekintendők. Bár a társadalmi egyenlőség mint cél, mint társadalmi érdek, megelőzhet egyéni érdekeket, de nem kerülhet az egyén alkotmányos jogai elé.” (ABH 1990, 46, 48—49.)

Az alapvető diszkrimináció-ellenes rendelkezéseket tehát maga az Alkotmány tartalmazza, ezek részleteit, biztosítékait a jogforrási hierarchiában az Alkotmány alatt elhelyezkedő jogszabályok, köztük egyes jogágak átfogó kódexei foglalják magukban. Az Alkotmány „részletszabályai” — így az „egyenlőség jogának” részletszabályai is — tehát a különböző kódexekben és egyéb alacsonyabb szintű jogszabályokban található. Az Alkotmány és a hozzá szorosan kapcsolódó további jogszabályok tartalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek összességükben a diszkrimináció tilalmának átfogó rendezésére hivatottak.

4. Az Alkotmánybíróság a fentiek fényében azt is szükségesnek tartotta megvizsgálni, hogy milyen garanciák, illetve szankciók kapcsolódnak a diszkrimináció alkotmányos tilalmához, vagyis azon személyek, akiket hátrányos megkülönböztetés ér, ez ellen milyen jogi eszközöket vehetnek igénybe.

A diszkrimináció megvalósulása sokféleképpen képzelhető el, és ehhez igazodóan a jogsértések különböző módon orvosolhatóak. Világosan elkülöníthető azonban a lehetséges hátrányos megkülönböztetés két színtere, mégpedig a jogalkotás és a tág értelemben vett jogalkalmazás. Ez utóbbival kapcsolatban hangsúlyozandó, hogy nem csupán a közhatalom birtokában lévő szervek hatósági eljárásuk során — vagy akár azon kívül is — alkalmazhatnak hátrányos megkülönböztetést, hanem a civil szféra szereplői is tanúsíthatnak egymással szemben alkotmányosan meg nem engedett diszkriminatív magatartást. Mindezeket az eseteket szem előtt tartva kell a jogalkotónak kialakítania a garanciákat és szankciókat.

4.1. Tekintettel a jogforrási hierarchiára, elvileg kizárt az, hogy valamely jogszabály anélkül valósítsa meg hátrányos megkülönböztetést, hogy közvetlenül vagy — a jogalkotási tárgyat magasabb szinten rendező jogszabály megsértése útján — közvetve az Alkotmányba ne ütköznék. Ha olyan jogi norma született, amely hátrányos megkülönböztetést foglal magába, az Abtv. értelmében bárki indítványozhatja az Alkotmánybíróságnál e norma alkotmányossági vizsgálatát [Abtv. 21. § (2) bekezdés]. Ugyancsak az Alkotmánybírósághoz fordulhat bárki annak megállapítása végett, hogy valamely jogterületen hiányoznak a diszkrimináció tilalmát kibontó speciális részletszabályok [Abtv. 21. § (4) bekezdés]. Így a jogalkotás során esetlegesen jelentkező hátrányos megkülönböztetés elleni fellépés eszközei mindenkinek rendelkezésére állnak. Az Alkotmánybíróság a ténylegesen fennálló negatív diszkriminációt a kérdéses rendelkezés megsemmisítésével szankcionálja, vagy az alkotmányellenes mulasztást elkövető szervet felhívja feladatának teljesítésére.

4.2. A jogalkalmazás során általános érvényű elv az Alkotmány 57. §-ában deklarált törvényelőtti egyenlőség, amely „a személyek általános jogegyenlőségének a bírósági eljárásra való vonatkoztatása” (18/B/1994. AB határozat, ABH 1998, 570, 572.). Az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy az Alkotmány 57. § (1) bekezdése „a törvényelőtti egyenlőséget jogérvényesítési szempontból deklarálja, tehát valójában eljárásjogi garancia arra, hogy jogainak érvényesítése tekintetében a bíróság (törvény) előtt mindenki egyenlő eséllyel rendelkezik”. (191/B/1996. AB határozat, ABH 1997, 629, 631.) A bíróságok és hatóságok által alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni fellépés lehetőségét egyrészt a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 10. §-a biztosítja, kimondva, hogy „a bíróság előtt mindenki egyenlő”, másrészt a különböző hatóságok eljárásaira vonatkozó törvények (pl. az államigazgatási eljárás általános szabályairól

szóló 1957. évi IV. törvény, az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény) is tartalmazzák vagy az egyenjogúság kívánalmát, vagy a diszkrimináció tilalmát. A különböző bíróságok és hatóságok határozatait, illetve eljárása elleni jogorvoslat pedig bármilyen jog-(vagy érdek-)sérelem esetén igénybe vehető, így akkor is, ha annak alapja a diszkrimináció tilalmának megsértése.

4.3. A jog érvényesülése során a bírósági és hatósági eljárásokon kívül is megvalósulhat a hátrányos megkülönböztetés. Amint azt a fentiekben az Alkotmánybíróság megállapította, az Alkotmány és az Alkotmány rendelkezéseit kifejtő törvények kimondják a diszkrimináció tilalmát, kifejtik annak tartalmát. Ezen ágazati szabályozás körében kiemelkedő jelentőségű a polgári jogi védelem szintje: a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 75. § (1) bekezdése szerint ugyanis „A személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.” „A személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen a magánszemélyek bármilyen hátrányos megkülönböztetése nemük, fajuk, nemzetiségük vagy felekezetük szerint, továbbá a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.” (Ptk. 76. §).

A védelem másik eszköze a büntetőjog, hiszen a hátrányos megkülönböztetés legsúlyosabb eseteit az állam büntetéssel fenyegeti. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) például az elévülhetetlen emberiség elleni bűncselekmények körébe tartozó népiirtás (155. §) és apartheid (157. §) mellett több olyan magatartást is büntetni rendel, amelynek indítéka, motívuma lehet valamilyen — jellemzően, de nem feltétlenül etnikai — hátrányos megkülönböztetés (emberölés: 166. §, testi sértés: 170. §, kényszerítés: 174. §, lelkiismereti és vallásszabadság megsértése: 174/A. §, nemzeti, etnikai, faji vagy vallási csoport tagja elleni erőszak: 174/B. §, személyi szabadság megsértése: 175. §, jogosulatlan adatkezelés: 177/A. §, rágalmozás: 179. §, becsületsértés: 180. §, hivatali visszaélés: 225. §, bántalmazás hivatalos eljárásban: 226. §, kényszervallatás: 227. §, jogellenes fogvatartás: 228. § stb.).

Külön figyelmet igényel a munkajogi szabályozás, mint-hogy a nemzetközi tapasztalatok tanúsága szerint ezen a területen igen gyakori a diszkrimináció. Éppen ezért a munka világában megvalósulható diszkriminációs esetek kezelésére szolgáló intézmények a polgári jogi védelem mellett ugyancsak kiemelkedő fontosságúak.

Az Alkotmány 70/B. §-a mondja ki a munkához való jogot, illetve rendelkezik a hátrányos megkülönböztetésnek a foglalkoztatással kapcsolatban felmerülhető vonatkozásairól, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) pedig a bevezető ren-

delkezések között önálló alcímben foglalkozik a hátrányos megkülönböztetés tilalmával és az előnyben részesítés kötelezettségével. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény visszautal erre az elvre, mivel eltérő rendelkezés hiányában az Mt. diszkrimináció tilalmára vonatkozó rendelkezései a közalkalmazottak foglalkoztatására is vonatkoznak. Ugyanez vonatkozik a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvényre, amelynek 71. § (2) bekezdés *a*) pontja — többek között — az Mt. diszkrimináció-tilalmat kimondó 5. §-ának (1)—(2) és (4) bekezdését alkalmazni rendeli a köztisztviselői jogviszonyra. Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet pedig önálló címben tartalmazza a munkügyi szabálysértéseket, ezek között is elsőként a munkavállaló hátrányos megkülönböztetését.

A fentiekből levonható az a következtetés, hogy a hatályos jog általában a diszkrimináció kiküszöbölésére szolgáló többszintű védelmi rendszerként is működik és az Országgyűlés a szabályozásnak e módjával is eleget tett jogalkotói kötelezettségének.

Az indítvány elutasításából azonban olyan következtetés nem vonható le, hogy a jelenlegi szabályozással az Alkotmány diszkriminációt tiltó rendelkezéseinek valóra váltásához szükséges törvényhozási lehetőségek kimerültek volna. Annak eldöntése viszont, hogy a társadalmi egyenlőség megteremtésének, valamint a hátrányos megkülönböztetés egyenlő esélyek megteremtése útján való megelőzésének érdekében, illetőleg az ellene történő fellépés lehetőségeinek biztosítására milyen további eszközök igénybevétele és a szabályozás milyen módja kívánatos, a törvényhozó feladata.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványokat elutasította.

IV.

Az indítványozók véleménye szerint az átfogó diszkrimináció-ellenes törvény megalkotásának elmulasztásával a magyar állam nemzetközi szerződésből eredő kötelezettséget, illetve az Alkotmány 7. § (1) bekezdését is megsértette. Nézetük szerint „a Magyar Köztársaság elfogadta a nemzetközi jogban általánosan ismert elvet a diszkriminációról, ... e tárgykörben több nemzetközi egyezményt írt alá és ezeket jogrendszerébe beépítette.” Hivatkoznak az indítványozók az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 2. Cikkére, amelynek révén Magyarország kötelezte magát arra, hogy tiszteletben tartja és biztosítja a területén tartózkodó és joghatósága alá tartozó minden személy számára az Egyezségokmányban elismert jogokat, minden megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy

társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül. Hivatkoztak emellett a 26. Cikkre, amely az egyenlő törvényes védelemhez való jogot mondja ki. Indítványukat alátámasztandó felhívták még az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt, valamint az 1968. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről New Yorkban, 1965. december 21-én elfogadott nemzetközi egyezményt.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány alapján az esetleges mulasztás tényét az indítványozó által említett nemzetközi egyezmények tükrében nem vizsgálhatja. A nemzetközi jogi kötelezettség mulasztással történő megsértése megállapítására irányuló eljárást [Abtv. 1. § c) pont] ugyanis csak az Abtv. 21. § (3) bekezdésében meghatározottak kezdeményezhetik, az indítványozók viszont a felsorolásban szereplő közjogi pozíciók egyikét sem töltik be. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványokat ebben a részben visszautasította.

Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az Alkotmány 7. §-ában és 8. § (1)—(2) bekezdéseiben foglalt kettős követelményt a hatályos szabályozás nem sérti. Az Országgyűlés „többszintű” diszkrimináció-ellenes szabályozással is eleget tett jogalkotói kötelezettségének. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a rendelkező részben írtak szerint határozott.

Az Alkotmánybíróság a határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét annak közérdekűségére tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tertyánszkyné
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 431/E/1996.

A Kormány határozatai

A Kormány 1103/2000. (XII. 8.) Korm. határozata

**a 2000. évi várható áralakulásról
és az érintkezésekről szóló
1113/1999. (XI. 19.) Korm. határozat módosításáról**

A Kormány megtárgyalta az Országos Munkaügyi Tanácsban a kötelező legkisebb munkabér emelésével kapcsolatos tárgyalásokon képviselendő álláspontokról szóló előterjesztést és a következő határozatot hozta:

1. Egyetért azzal, hogy 2000. évben az állami, illetve többségi állami tulajdonú vállalatok esetében — amennyiben azt a gazdálkodási feltételek lehetővé teszik — a bruttó átlagkereset-emelkedés átlagosan 11,5—12% sávban legyen.

Felelős: az állami tulajdonosi feladatkörben érintett miniszterek

Határidő: azonnal

2. E határozat közzététele napján lép hatályba, egyidejűleg a határozat 1. pontjában foglaltaknak megfelelően módosul a 2000. évi várható áralakulásról és az érintkezésekről szóló 1113/1999. (XI. 19.) Korm. határozat 5. pontja.

Budapest, 2000. november 22.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1104/2000. (XII. 8.) Korm. határozata

**a „Közép-Európa Szent István korában” című kiállítás
műtárgyainak bemutatásához kapcsolódó kormányzati
kezeségvállalásról szóló
1060/2000. (VII. 11.) Korm. határozat módosításáról**

A Kormány a „Közép-Európa Szent István korában” című kiállítás műtárgyainak bemutatásához kapcsolódó kormányzati kezeségvállalásról szóló 1060/2000. (VII. 11.) Korm. határozat 1. pontjában a műtárgyak budapesti bemutatásához kapcsolódó kezeségvállalás határidejét 2000. december 20-ig meghosszabbítja.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1105/2000. (XII. 8.) Korm. határozata

**a hallgatói hitelrendszer elveiről és a bevezetés
érdekében elvégzendő feladatokról**

A Kormány a társadalmi és az egyéni felemelkedés elősegítése céljából, a felsőoktatáshoz való hozzáférés esélyének növelése érdekében hallgatói hitelrendszert alakít ki.

I.

A Kormány az alábbiakban határozza meg a hallgatói hitelrendszer legfontosabb elveit:

1. A hallgatói hitel (a továbbiakban: hitel) először a 2001/2002. tanévtől, egy alkalommal, minden beiratkozott, akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzésben, főiskolai és egyetemi szintű alapképzésben részt vevő, magyar állampolgárságú hallgató számára hitelbírálat nélkül általánosan felvehető.

2. a) A hitelt félévenként 5 hónapon keresztül, legfeljebb az első beiratkozás szerinti szakiránynak megfelelő legmagasabb képzési szintet jelentő szak képesítési követelményében meghatározott képzési időre lehet felvenni (a továbbiakban: jogosultsági idő). A hallgató az aktuális kamatmérték ismeretében, minden félévben a beiratkozás-kor dönthet a hitelfelvétel folytatásáról.

b) A felvehető hitel legmagasabb összege a bevezetés évének megfelelő tanévben 210 000 Ft, azt követően mértékét évente jogszabályban kell meghatározni.

3. a) A hitel visszafizetése jövedelemarányosan történik, azaz a törlesztési kötelezettség mértéke a hallgatók mindenkori, aktuális, személyi jövedelemadó köteles jövedelmének azonos és vállalhatóan alacsony, mintegy 6—7 százalékában kerül megállapításra e határozat 4. b) pontjában foglaltakkal összhangban.

b) A hitel változó kamatozású, amelymindenkor igazodik a forrásköltséghez, valamint tartalmazza a hitelek aktuális kockázati prémiumát és a rendszer adminisztratív költségeit. A hitel kamatai rendszeresen tőkésítésre kerülnek.

c) Az adott tanévben nyújtott hitel kamatában lévő kockázati prémium a hallgatók egységes kockázatközösségének nyújtott hitelek meg nem fizetési kockázatához igazodik.

4. a) A hitelt felvevők jogszabályban meghatározott átmeneti törlesztőképtelenséggel járó esetekben célzott kamattámogatásban, míg végleges törlesztőképtelenség esetén tartozás elengedésben részesülhetnek. Amennyiben a célzott kamattámogatásra, illetve tartozáselengedésre az állam által jogszabályban meghatározott szociálpolitikai, illetve egyéb társadalompolitikai megfontolások miatt van szükség, akkor ennek költségei az államot terhelik (az adott tárca költségvetésében tervezve). A vissza nem fizetés költségeit a hallgatók egységes kockázati közössége fedezi a kockázati prémiumon keresztül.

b) Amennyiben a hitel felvevőjének a törlesztés alapját képező jövedelme nem mutatható ki, vagy nem éri el a minimálbért, ugyanakkor célzott kamattámogatásra vagy hiteltartozás elengedésére feljogosító körülmények nem állnak fenn, akkor a hitelfelvevő köteles legalább a mindenkori minimálbér alapján törlesztési kötelezettségének eleget tenni.

c) Nem mentesül a hitel-visszafizetés alól az a hitelfelvevő, aki külföldön munkát vállal, illetve tartósan külföldön tartózkodik. A külföldi tartózkodás idejére törlesztési kötelezettségét fix összegű törlesztőrészletekben kell megállapítani.

5. a) A törlesztési kötelezettség nem megfelelő mértékű teljesítése esetén az APEH a hátralékot behajtja.

b) A hitelfelvevőnek joga van hiteltartozását bármely időpontban, az aktuális törlesztési kötelezettséget meghaladó mértékű törlesztőrészletekkel előtörleszteni közvetlenül a Diákhitel Központnak.

6. a) A hallgatói hitelrendszert a Diákhitel Központ működteti. A Diákhitel Központot olyan szakosított pénzügyintézetként kell létrehozni, amely a legjobb feltételek elérése érdekében a pénz- és tőkepiaci szereplők versenytetésével forrásokat von be a pénz- és tőkepiacról a hallgatóknak nyújtott hitelek finanszírozására, valamint hallgatói hiteleket helyez ki. A Diákhitel Központ egyéb üzletszerű gazdasági tevékenységet nem folytat.

b) Az állam garanciát vállal a hitelrendszer finanszírozása érdekében a Diákhitel Központ által bevont források visszafizetésére.

c) A jogosult hallgatóknak a hitelt a Diákhitel Központ nyújtja a fent említett feltételek mellett.

d) A törlesztést a volt diákok munkáltatójukon keresztül, illetve közvetlenül a Diákhitel Központnak teljesítik. A volt diák jövedelmére vonatkozóan az állami adóhatóság — a hitelszerződésben őt erre külön is felhatalmazva — adatot szolgáltat a Diákhitel Központ felé.

e) A hitelrendszerben kell a hallgatóknak nyújtott hitelek megfelelő mértékű kamatának előírásával és a finanszírozási konstrukció kidolgozásával a likviditási kockázatot és az állami garancia beváltásának kockázatát minimálisra csökkenteni és a működési költségek fedezetét megteremteni.

II.

A Kormány felhívja az oktatási minisztert és a pénzügyminisztert, hogy az e határozat I. fejezetében meghatározott elvek és feltételek figyelembevételével dolgozza ki a hallgatói hitelrendszer bevezetésének jogszabályi, szervezeti, finanszírozási, adminisztratív és technikai részleteit, és terjessze a Kormány elé a bevezetéshez szükséges jogszabályokat.

Felelős: oktatási miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: 2001. február 28.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1106/2000. (XII. 8.) Korm. határozata

az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Szervezeti és Működési Szabályzatának jóváhagyásáról szóló 1125/1999. (XII. 13.) Korm. határozat módosításáról

1. A Kormány az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyont értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény 20. §-a alapján az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 1125/1999. (XII. 13.) Korm. határozat mellékletét (a továbbiakban: M.) e határozat *melléklete* szerint módosítja.

2. Ez a határozat a kihirdetése napján lép hatályba, egyidejűleg az M. 26. § (1) bekezdésében, a 29. § (2) bekezdésében, valamint a 37. § (18) bekezdésében a „vezető jogtanácsos”-ra utaló szövegrész, továbbá a 34. § (2) bekezdése a hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

az 1106/2000. (XII. 8.) Korm. határozathoz

1. Az M. 3. §-ának (8) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(8) az ÁPV Rt. által gazdasági társaság, befektetési rendeltetésű alap létesítése vagy/és e társaság részére nem pénzbeli hozzájárulásként vagyont rendelkezésre bocsátásáról;”

2. Az M. 3. §-a az alábbi (20)—(24) bekezdésekkel egészül ki:

„(20) a Kormány felhatalmazása alapján állami tulajdonosi joggyakorló szervvel annak rendelkezése alatt álló vagyont értékesítéséről és az értékesítésig történő kezeléséről. Az értékesítés módjára, a kincstári vagyont érintő szabályokat kell alkalmazni. Az Igazgatóság a végrehajtásért felelős személyt kijelöli,

(21) az ÁPV Rt. saját és hozzárendelt vagyonába tartozó társaságok részére tulajdonosi kölcsön megadásáról,

(22) az ÁPV Rt. saját vagyonával, kapcsolatos tranzakciós ügyekben, ha annak értéke (a vagyont könyv szerinti értéke, vagy a könyvszakértő által elfogadott vagyontérték, illetve az ajánlati vagy szerződéses érték közül a legnagyobb) eléri vagy meghaladja a 100 M Ft-ot,

(23) az ÁPV Rt. hozzárendelt és saját vagyonába tartozó saját alapítású társaságokkal kapcsolatos tranzakciós ügyekben, kivéve az ÁPV Rt. éves pénzügyi tervében jóvá-

hagyott biztonsági, üzemeltetési, informatikai feladatokkal kapcsolatos ráfordításokat,

(24) az ÁPV Rt. saját és hozzárendelt vagyonán kívüli vagyoni körbe tartozó vagyontárgyak értékesítésére és kezelésére vonatkozó döntéshozatali eljárás során, a hozzárendelt vagyonra vonatkozó szabályok az irányadóak.”

3. Az M. 4. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezés az alábbiak szerint módosul:

„(2) Az ÁPV Rt. számviteli törvényben megfogalmazottak szerint összeállított éves beszámolójának, a hozzárendelt vagyonról szóló éves beszámolónak, valamint az éves üzleti-pénzügyi tervének elfogadása és azok felterjesztése a részvényesi jogok gyakorlójához jóváhagyásra.”

4. Az M. 4. §-ának (8) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(8) Az Igazgatóság a 3. § (1), (2) a), (2) e), (5), (7)—(8), (10), (12)—(14), (22), (23) és (24) bekezdéseiben megállapított hatáskörét a vezérigazgatóra és az Ügyvezetésre átruházhatja.”

5. Az M. 7. §-a az alábbi mondattal egészül ki:

„7. § ... Az Igazgatóság döntéseit határozat formájában hozza meg.”

6. Az M. 36. §-ának (8) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(8) Az (1)—(5) és a (7) bekezdésekben megállapított döntési hatásköröket a vezérigazgató az Ügyvezetés és a vezérigazgató-helyettesek hatáskörébe utalhatja. A vezérigazgató az Igazgatóság által átruházott hatáskörét nem adhatja át az Ügyvezetésnek és a vezérigazgató-helyetteseknek.”

7. Az M. 37. §-a az alábbi (18) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (18) bekezdés számozása (19) bekezdésre változik:

„(18) irányítja és biztosítja a kommunikációs és nemzetközi kapcsolatokért felelős szervezet működését.”

8. Az M. 45. §-ának (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) Ellenjegyzzi a vezető jogtanácsos 50 M Ft és 250 M Ft közötti, a 71. § szerinti ügyekben egyedi értékre vonatkozó pénzügyi, illetve anyagi kötelezettségvállalását.”

9. Az M. IV. Fejezet 7. Cím helyébe a következő cím kerül, és kiegészül az alábbi 55/A—55/C. §-okkal:

„7. Cím

A vagyonkezelési és tőkepiaci vezérigazgató-helyettes feladat- és hatásköre”

„55/A. § Irányítja és felügyeli az ÁPV Rt. hozzárendelt vagyonába tartozó hitelintézeti, illetőleg biztosítási tevékenységet végző társaságokkal kapcsolatos tulajdonosi tevékenységet.

55/B. § A tőkepiaci tevékenység keretein belül portfólió, hazai és nemzetközi tőkepiaci, valamint tőzsdei elemzéseket végez, irányítja a nyilvános forgalomba hozatal és tőzsdei bevezetések készítését és lebonyolítását.

55/C. § Előkészíti a kárpótlási, illetve vagyonyuttatási célból létrehozandó befektetési társaságok, illetve alapok alapítását, ezek felett gyakorolja a tulajdonosi jogokat, szükség esetén előkészíti a privatizációjukat.”

10. Az M. 62. §-a az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Irányítja és felügyeli az ÁPV Rt. hozzárendelt vagyonába tartozó ingó vagyon kezelésével, hasznosításával kapcsolatos feladatokat.”

11. Az M. 70. §-ának első mondata az alábbiak szerint módosul:

„A vezérigazgató közvetlen irányítása alatt áll vezérigazgató-helyettesi beosztásban, akire a vezérigazgató-helyettesre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.”

12. Az M. 71. §-a az alábbiakra módosul:

„71. § A vezető jogtanácsos a jogi-szakmai tevékenységéhez kapcsolódóan 50 M Ft egyedi ügyértéig önállóan, 250 M Ft egyedi ügyértéig a gazdasági vezérigazgató-helyettes ellenjegyzésével — figyelemmel a 45. §-ban foglaltakra is — jogosult pénzügyi, illetve anyagi kötelezettségvállalásra.”

13. Az M. 76. §-ának első mondata helyébe az alábbi szöveg lép:

„A kiadmányozási jog az adott ügy irataival kapcsolatos érdemi döntésre ad felhatalmazást.”

V. rész

KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium
Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi
Hivatalának**

k ö z l e m é n y e

A Magyar Közlöny 2000. évi 98. számában a 6130—6145. oldalon megjelent, Csenger településen, 2000. november 30-án, 9 órára meghirdetett földtulajdon-sorsolás technikai okok miatt elmaradt. Az új időpont:

2000. december 14., 9 óra.

A hirdetmény többi része változatlan.

Dr. Lenti István s. k.,
hivatalvezető

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség**k ö z l e m é n y e**

A Baranya Megyei Közigazgatási Hivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége mintavétellel egybekötött ellenőrzést végzett a FILÓ Kereskedelmi Kft. (1031 Budapest, Csónakház u. 5.) által a pécsi Mozgalmi Házban és az ANK-Pécs, Kertvárosban működtetett ideiglenes árusítóhelyén. A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség laboratóriumában elvégzett vizsgálatok szerint a

SANUŠI SN—3906 típusú vasaló,
HAPPY KING[®] GERMANY HK—1213 típusú vasaló és
Solindex[®] SX—2540 típusú szendvicssütő

áramütés-veszélyes.

HORIZON[™] HZ—5356 típusú szendvicssütő (gofri),
TECHNIKA GERMANY TK—4522S típusú szendvicssütő,
Livstar CNN.7060 típusú turmix és őrlő,
Solindex[®] SX—2288 típusú porszívó,
Livstar CNN.6090 típusú tálás mixer és
Livstar CNN.6070 típusú tálás mixer
(a csomagoláson: SATELLITE[®] AJ—9019B típusú tálás mixer)

tűz- és áramütés-veszélyes, továbbá a

TECHNIKA GERMANY TK—808 típusú mixer

baleset- és áramütés-veszélyes.

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség a fenti termékek forgalmazását az áruk és szolgáltatások biztonságosságáról és az ezzel kapcsolatos piacfelügyeleti eljárásról szóló 79/1998. (IV. 29.) Korm. rendelet 6. § *d*) pontja alapján megtiltja.

A kereskedelmi egységek a fogyasztók által a vásárlás helyére visszaszállított termékeket kötelesek visszavásárolni.

Dr. Huszay Gábor s. k.,
főigazgató

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2000. évi 114. számában kihirdetett, az országkockázat kezeléséről szóló 25/1998. (X. 9.) PM rendelet módosításáról szóló 40/2000. (XI. 24.) PM rendelet mellékletéből az 1. kategóriába tartozó országok alcím után az alábbi nyolc ország neve kimaradt:

Amerikai Egyesült Államok

Andorra

Ausztrália

Ausztria

Bahama-szigetek

Barbados

Belgium

Bermuda

(Kézirathiba)

MEGJELENT

a

MAGYARKÖZLÖNYTÁRGYMUTATÓJA

a 2000. november hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról és közleményekről.

A tárgymutatót a Magyar Közlöny mai számához mellékeljük.

A tárgymutató árát az előfizetési díj magában foglalja.

www.mhk.hu

Jogos a választás!

*Mert a tudás akkor igazán hatalom,
ha megbízható forrásból származik...*

CD-JOGÁSZ®

Ez a védett márkanév egy olyan megoldást jelent, amit a magyarországi jogalkotás hivatalos kiadója kínál. A 137/1998 (VIII.18.) Korm. rendelet alapján a CD-JOGÁSZ® elektronikus jogszabálygyűjtemény

a Magyar Közlönnyel egyenértékű, hivatalos jogforrás.

Nem utolsó szempont persze a számos extra szolgáltatás és a **verhetetlen ár** sem, ami idén is változatlan!

De ezt is lehet fokozni: az év végéig minden új, éves előfizetők **mentesül a rendszerbelépési díj alól** (12 000 Ft+áfa), sőt megkapja az általa kiválasztott **ajándékot** is.

(Lásd a megrendelőszelvényt!)

További információért hívja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó zöld számát:

06 (80) 200-723

Garancia

A CD-JOGÁSZ® mindenkor a Magyar Közlönyben hivatalosan közzétett, hatályos joganyagot, illetve azok korábbi szövegváltozatait tartalmazza. Erre garancia, hogy az adatbázis közvetlenül a Magyar Közlöny számítógépes nyomdai tőpéldányának felhasználásával készül.

Előfizetem a CD-JOGÁSZ® 1 / 5 / 10 / 25 / 100 munkahelyes változatát példányban.

Éves előfizetési díj: 36 000 / 48 000 / 60 000 / 72 000 / 96 000 Ft + áfa, rendszerbelépési díj nincs.

Ajándék választásom: egyéves ingyenes előfizetés a Házi Jogtanácsadó című lapra, vagy
 az előfizetés lejártá után további egy hónap ingyenes CD-JOGÁSZ® frissítés

Név, cím:

Ügyintéző, telefon:

Kézbesítési cím és név:

Dátum:

Cégszerű aláírás:

Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1394 Budapest 62, Pf. 361 postacímre, illetve a 266-8906-os vagy 266-5190-es faxszámra küldje vissza. Megrendelését a cdjogasz@mhk.hu e-mail-címre is elküldheti. A megrendeléssel kapcsolatos további információért hívja az ingyenes 06 (80) 200-723 forródrót vonalat. A visszaküldött adatokat későbbi akcióinkhoz is fel kívánjuk használni. Amennyiben ehhez nem járul hozzá, kérjük, jelezze nekünk.

S.K.

TiszteltElőfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2001. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetlegesen módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessékbe.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668).

A 2001. évi lapárak

Magyar Közlöny	48 720 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 352 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	9 408 Ft/év	Oktatási Közlöny	12 096 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 352 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 024 Ft/év
Belügyi Közlöny	12 768 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	15 792 Ft/év
Cégek Közlöny	51 408 Ft/év	Pénzügyi Szemle	11 424 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	12 432 Ft/év	Statisztikai Közlöny	6 720 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	9 072 Ft/év	Szociális és Munkaügyi Közlöny	9 072 Ft/év
Határozatok Tára	11 424 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 048 Ft/év
Hivatalos Értesítő	7 392 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	3 696 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 352 Ft/év	Vízügyi Értesítő	6 384 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	8 064 Ft/év	Élet és Tudomány	5 712 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	12 096 Ft/év	Ludové Noviny	1 344 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	7 056 Ft/év	Neue Zeitung	2 352 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	12 096 Ft/év	Természet Világa	3 024 Ft/év
Kulturális Közlöny	9 744 Ft/év	Valóság	3 360 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	10 080 Ft/év		
Magyar Közigazgatás	4 704 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2352 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2001. évi éves előfizetési díjai a 2000. december 31-ig beérkező megrendelések esetén:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. A halmozott évfolyamok ára 14 000 Ft.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.2199 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.